

TARTU ÜLIKOOL

Sotsiaal- ja haridusteaduskond

Ühiskonnateaduste instituut

Ajakirjanduse ja kommunikatsiooni õppekava

Kauri Sinkevicius

Muusikavaldkond trükiajakirjanduses ja muusikaportaalis

Rada 7

Bakalaureusetöö

Juhendaja: Ragne Kõuts-Klemm, PhD

Tartu 2015

Sisukord

Sissejuhatus	4
1. Teoreetilised ja empiirilised lähtekohad.....	6
1.1 Muusika kui kultuuri osa	6
1.2 Muusika kui loometööstuse osa	8
1.3 Muusikasündmus	9
1.3.1 Muusikafestival	11
1.3.2 Muusikafestival Tallinn Music Week	12
1.4 Ajakirjandus muusikavaldkonna kajastajana	13
2. Uurimisküsimused	18
3. Meetod ja valim	19
3.1 Kontentanalüüs	19
3.2 Kvalitatiivne tekstianalüüs.....	20
4. Kvantitatiivsed tulemused	24
4.1 Üld- ja kultuuriväljaannete analüüsi tulemused.....	24
4.1.1 Eristavad aspektid	24
4.1.2 Sündmuse käsitlemine paberväljaannetes	25
4.1.3 Isiku käsitlemine paberväljaannetes.....	26
4.1.4 Erinevad muusikažanrid paberväljaannetes	27
4.1.5 Ruumi käsitlemine paberväljaannetes	28
4.2 Rada 7 analüüsi tulemused	31
4.2.1 Eristavad aspektid Rada 7-s	31
4.2.2 Sündmuse käsitlemine Rada 7-s.....	32
4.2.3 Isiku käsitlemine Rada 7-s	33
4.2.4 Erinevad žanrid Rada 7-s	34
4.2.5 Ruumi käsitlemine Rada 7-s	35
4.3 Analüüsitud väljaannete võrdlus.....	36

4.3.1 Eristavad aspektid	36
4.3.2 Sündmuste käsitlemine.....	37
4.3.3 Isikute käsitlemine	38
4.3.4 Muusikažanrite käsitlemine	39
4.3.5 Erinevused ruumi käsitlemises.....	40
5. Tallinn Music Week'i kajastamise analüüsi tulemused	42
5.1 TMW-le konstrueeritav tähendus	42
5.2 TMW kajastuste eeldatav funktsioon	44
6. Järeldused ja diskussioon	47
Kokkuvõte	53
Summary.....	54
Kasutatud kirjandus	56
Lisad	58
Lisa 1 Kultuuriajakirjanduse monitooringuskeem (väljavõte)	58

Sissejuhatus

Muusikavaldkond on aja möödudes üha kiiremini arenenud. Žanrid ja artistid on muutunud rahvusvaheliselt tuntuiks, mis on muusika muutnud üha enam keelest sõltumatuks ja universaalseks. See kasvatab ka muusika potentsiaali luua sarnaste eelistustega kogukondi, muusika levitamise seotud platvormide hulka ning muusikasündmuste mitmekesistumist. Mitmekesistunud on ka muusikafestivalid – lisaks konkreetsetelt kontsertidele suunitletud festivalide kõrvale on suhteliselt jõuliselt tõusnud rahvusvahelised nn *showcase* festivalid, mille eesmärk on noori ja andekaid artiste muusika telgitagustele tutvustada.

Selles ulatuslikult muutuvas muusikamaailmas on oluline roll ajakirjandusel, mis läbi aegade on muusikaga sammu pidanud ning artiste, sündmusi, protsesse ja palju muud kajastanud. Selleks, et mõista ajakirjanduse rolli muusikavaldkonna kajastamisel, tuleb analüüsida neid samu ajakirjanduse poolt loodavaid kajastusi. Tõlgendades kogutud andmeid, saab analüüsida ajakirjanduse poolt loodavat kujutust muusikasündmuste, žanrite, isikute ja palju muu olemuse kohta. Viimasel ajal on üha enam institutsionaliseerunud ja traditsioonilise lähenemisega ajakirjanduse kõrvale kerkimas niinimetatud alternatiivne meedia erinevate blogide ja portaalide näol. Seega on oluline mõista, mil määral need meediumid teineteisest erinevad või vastupidi teineteist täiendavad.

Bakalaureusetöö teemal „Muusikavaldkond trükiajakirjanduses ja muusikaportaalil Rada7“ on edasiarendus minu seminaritööst „Muusikafestivali Tallinn Music Week tähenduse konstrueerimine *Sirbis* ja *Rada 7*-s“. Seminaritöös panin osaliselt paika teoreetilise raamistiku muusikaajakirjanduse uurimiseks ja viisin läbi kvalitatiivse analüüsi Tallinn Music Weeki kajastavate artiklite põhjal *Sirbis* ja *Rada 7*-s. Selles töös analüüsin Eesti kultuuriministeeriumi poolt tellitud kultuuriajakirjanduse uuringu kontentanalüüsi andmete põhjal muusikavaldkonna kajastusi Eesti ajakirjanduses, viisin läbi samasuguse kontentanalüüsi muusikaportaalil *Rada 7* ja analüüsisin kvalitatiivselt mõlema kontentanalüüsi raames esinenud Tallinn Music Weeki kajastavaid artikleid. Uurimistöö eesmärk on võrrelda muusikaportaali *Rada 7* institutsionaliseerunud ajakirjandusväljaannetega ning tuua välja peamised meediumitevahelised erinevused ja sarnasused.

Bakalaureusetöö fookuse ja teema valik tulenes otseselt isiklikust huvist muusikavaldkonna suhtes. Kuulun ise Augustibluusi korraldusmeeskonda, seega on huvi

muusikavaldkonna ning konkreetselt festivalidele konstrueeritava tähenduse vastu suur. Huvi muusikavaldkonda kajastava ajakirjanduse vastu tulenes samuti ajakirjanduse olulistest funktsioonidest muusikavaldkonna turundamise, levitamise ja populariseerimise osas.

Töö teoreetilises osas annan ülevaate muusikast kui kultuuri ja loometööstuse osast, muusikasündmuse käsitlest, Tallinn Music Weekist ja ajakirjanduse rollist muusikavaldkonna kajastamisel. Seejärel toon välja töö eesmärgi ja uurimisküsimused, kirjeldan töömetoodikat ning toon esile nii kvantitatiivsed kui kvalitatiivsed tulemused. Tulemuste abil vastan järeltule ja diskussiooni osas uurimisküsimustele ning käsitlen töö tulemusi teoreetiliste ja empiiriliste seisukohtade kontekstis.

Kasutan siinkohal ka võimalust, et tänada oma juhendajat Ragne Kõutsi, kes on talunud minu omapärast ajaplaneerimist ja regulaarselt aidanud mind töö struktureerimisel, mõtestamisel ja nõuga ka koostamisel. Soovin tänada ka oma retsensenti.

1. Teoreetilised ja empiirilised lähtekohad

1.1 Muusika kui kultuuri osa

„Vastavalt Inglise sotsioloogi Ian Watt'i uuringutele algatasid tollased kirjandusteosed, eriti Defoe ja Richardsoni tööd, uue lähenemise kirjandusteoste tootmisele, mis teadlikult lõi, serveeris ja lõpuks kontrollis turgu. Tänapäeval on kultuuri tootmine kiirenenud ja popkultuuri mõju indiviidile on samaaegselt suurenenud“ (Adorno 1963: 160). Adorno väide on tõene ka tänapäeval, enam kui 50 aastat hiljem, kuid selle sisu ei väljendu niivõrd kvantitatiivselt kui pigem kvalitatiivselt. Lisaks väitis Adorno ka, et popkultuur ei piirdu enam vaid konkreetsete vormidega nagu romaan või tantsumuusika, vaid on enda alla haaranud kõik kunstilise väljenduse vormid ja meediumid.

Muusikal on kultuurivaldkonnas suur potentsiaal. Seda näitab ka muusika nüüdisaegne ülemaailmastumine – Eesti kultuuriruumis tarbitakse muusikat kõikjalt maailmast ning ka vastupidi – mujal tarbitakse Eesti muusikat. Loomulikult on esimese osakaal suurem, kuna kogu maailma kultuuri tervik on palju suurem kui kohalik kultuuriruum, kuid viimasel ajal on üha enam esile kerkimas Eesti muusikatooteid, mis ka välismaal tähelepanu saavad. Parimate näidetena saab siinkohal välja tuua Ewert and The Two Dragonsi edu Euroopas või Metsatõllu tuntuse Ameerika Ühendriikides. Seda arengutendentsi aitab selgitada muusika sõltumatus keelest – kuulaja ei kuula muusikat enam niivõrd teksti pärast, pigem just presentatsiooni ja terviku saamiseks. Kui Ewert and The Two Dragonsi looming kõlab küll laialt tuntud inglise keeles, siis Metsatõll on välismaal edukas seevastu eestikeelse loominguga.

Seega iseloomustab muusikat teatav universaalsus – muusika standardid on üldjoontes kõikjal sarnaselt klassifitseeritud läbi žanrite, mis ühendavad muusikatööstust, muusikuid, kriitikuid ja fänne sarnaselt muusika raamistamise näol (Lena ja Peterson 2008: 698). Vahel lisandub neile lihtsalt veidi omapära asukoha kultuurilise pärimuse, eripärase ajaloo või muuga seoses. Seeläbi erineb Metsatõllu muusika teiste samalaadsete artistide loomingust just Eesti kultuuripärimuse edastamisega – nende muusikasse on põimitud rahvaviise. Selle pärimuse autentne edastamine võimaldabki keelest sõltumata ka teistes keele- ja kultuuriruumides edasi anda kohaliku kultuuri olemust. Loomulikult sõltuvad taolised omapärad ka žanrilisest kuuluvusest. Just žaniline diferentseerumine on tänapäeval tugevalt väljakujunenuna määranud suure osa muusika kuuluvusest,

auditooriumist ja levikust (Lena ja Peterson 2008). Ilmselt on klassikalisel või mõnel muul süvamuusikavormil erinev kuulajaskond kui üleilmselt tuntud popartistil või rokkansamblil. Samas ka žanrilist kuuluvust vaadeldes saab väita, et muusika on ülemaailmselt üpris universaalne – spetsiifilised žanrid, vormid ja stiilid on kõikjal üldjoontes sarnaselt defineeritud ning ongi seega üldlevinud ja tuntud. Üha enam liigitub muusika žanritesiseselt alam-žanritesse ja muusika liigitamine muutub üha spetsiifilisemaks, mis tihti muusikuile endile ei meeldi (Lena ja Peterson 2008).

Žanriline diferentseerumine ja üleilmne universaalsus annavad muusikavaldkonnale veel ühe olulise potentsiaali – kogukondade loomise (Shelemay 2011). Konkreetse muusikastiili austajad on koondunud võrgustikesse või kogukondadesse, mis samuti ei jää vaid kohalikule tasandile. Sellest annavad aimu mitmed spetsiifilise suunitlusega muusikafoorumid, portaalid, fänniklubid jpm, mis ulatuvad ka rahvusvahelisele tasemele. Vahel püütakse teistest ka visuaalselt erineda, vahel on oluline aga lihtsalt kuuluvus ja temaatilise sisu loomest osa saamine. Kogukondadest ja žanrilisest diferentseerumisest auditooriumi seas ei ole mööda vaadanud ka muusikatööstus. Ülemaailmselt on palju muusikafestivale, mis rahuldavad just nišside või konkreetse maitsega kuulajate soove – rokkmuusikale spetsialiseeruv *Rock in Rio* Brasiilias, popmuusikale keskenduv *Lollapalooza* Ameerika Ühendriikides või meie lähedaltki alternatiivsemaid rokk- ja popmuusika stiile esindav *Positivus* Lätis. Sarnane žanriline muusika ümber koondunud kogukondadest lähtuv festivalide suunitlus ja liigitus on Eestiski – rokkmuusika festival *Hard Rock Lager*, folkmuusika suunitlusega *Viljandi pärimusmuusikafestival* ja bluusisõpradele *Augustibluus*.

Samas on muusika just tervikuna saavutanud avalikkuse huvi ja tihti ei peeta oluliseks žanrilist kuuluvust või spetsiifilist sihitlust. Paljud festivalikülastajad käivad nautimas just melu ja koosviibimist, muusika on tihti teisejärguline. Muusika kui terviku levitamiseks ja tutvustamiseks on maailmas alguse saanud uut liiki festivalid, mis üldiselt kutsuvad lavale nooremad ja potentsiaalirohked artistid. Nende festivalide näol on artistidele loodud platvorm muusikamaastikule sisenemiseks, selle tundma õppimiseks ja enda tutvustamiseks välistele sihtrühmadele, kelle hulka lisaks publikule kuuluvad mänedžerid, promootorid, lindistusettevõtted (*leibelid*) ja paljud teisedki muusika telgitagustega seotud üksused. Taolise festivalina on Eestis jõuliselt esile tõusnud Tallinn Music Week, mis on üha enam osa saamas ka eelpool mainitud muusika rahvusvahelistumisest (Sildna 2014). Just seetõttu, et Eesti on maailma muusikakultuurist artistide edu, festivalide tuntuse ja üha

areneva muusikatööstuse läbi osa saamas, saamegi rääkida Eesti muusikast kui omaette valdkonnast.

Muusika poolt loodud kogukondi iseloomustab ühine arusaam muusika poolt edastatavatest väärtustest (Frith 1996, Nunes 2004 kaudu). Need väärtused tekivad loomeprotsessi käigus. See osa loomeprotsessist, mis jõuab publikuni ja konkreetsete kogukondadeni, loobki muusikakultuuri tarbijatele ühised arusaamad. Chris Atton (2009) uuris rokkmuusika ajakirjanduses levivaid diskursusi ning viitas oma töös Simon Frithi öeldule, et rokkmuusika ideoloogia ehk muusikale omistatud tähenduse konstrueerivad palju selgemalt fännid, kui muusikud või muusikatöösturid (Frith 1983, Atton 2009: 53 kaudu). Atton lisas ka, et fänne ei käsitleta enam pelgalt tarbijate või passiivse publikuna – nad on popmuusika mõtestajad (Atton 2009: 53). Muusika ja loomeprotsessi tähenduslikkust on kirjeldanud ka Nunes (2004): „Peamiste popmuusikale lähenemiste ülevaade on näidanud, et popmuusikat võetakse tõsiselt, kuna seda artikuleeritakse koos laiemate kultuuriliste probleemidega. Oletatakse, et popmuusika omab suurt rolli identiteetide loomisel“ (Nunes 2004: 65).

1.2 Muusika kui loometööstuse osa

Loometööstus ehk kultuuritööstus on majandussektor, mis baseerub individuaalsel ja kollektiivsel loovusel, oskustel ja talendil ning millel on potentsiaali intellektuaalse omandi kaudu teenida tulu ja luua töökohti (Eesti loomemajanduse olukorra uuring ja kaardistus 2011: 52). Muusikavaldkonda peetakse üheks loometööstuse valdkonnaks. Seda näitab asjaolu, et muusikud teenivad muusika kaudu tulu, loovad töökohti endale, korraldajatele, mänedžeridele jpt. 2011. aasta Eesti loomemajanduse olukorra uuringu ja kaardistamise tulemustest selgus, et muusikavaldkond teenis 2011. aastal kogutulu ligikaudu 135 miljonit eurot (Eesti loomemajanduse ... 2011). Aastas tehakse hinnanguliselt 2 miljonit kontserdikülastust. Uuringus on kirjas ka, et internetipõhiste muusikapakkumisteenuste hulk kasvab, plaadimüük langeb ja kontsertide arv tasakaaluks suureneb.

Just arenev kultuuriturundus on väga oluline osa loometööstusest, olgu see siis muusika- või mõnes muus valdkonnas. Loometööstuse edukuse ja toimimise määrab suures osas just kultuuriturundus ja ajakirjandus, kuna ajakirjanduse kaudu toimub enamike kultuurivormide, sündmuste ja nähtuste populariseerimine (McQuail 2003).

Ka festival on loometööstuse oluline osa – osa, mille eesmärgiks on tutvustada publikule muusikat mõne konkreetse nähtuse või sündmuse näol. Muusika kui loometööstuse üks väljundeid on osa kultuuriruumist, kuid selleks, et muusikaga seotut analüüsida ja valdkonda paremini tundma õppida, on oluline mõista muusika positsiooni kultuuriruumis. Muusikaajakirjanduse paremaks mõistmiseks tuleb selgeks teha ajakirjanduse poolt käsitletavat teemat seoses muusikaga ning samuti tuleks mõista ajakirjanduse poolt muusikakajastustele omistatavat tähendust.

1.3 Muusikasündmus

Käsitledes muusikat kui tervikut, tuleb mõista, et muusika on valdkond, mille sees leiavad aset erinevad sündmused ja toimivad mitmed protsessid. Ükski kultuurivaldkond ei toimi iseseisvalt ja igat valdkonda iseloomustab seos teiste väljadega. Iga kultuurivormi loomiseks on vaja ressursse, mis on tihedalt seotud majandusega. Kultuuriteoste levik vajab ajakirjandust, mille kaudu avalikkust teose olemasolust informeerida. Haridus annab indiviididele vajalikud teadmised kultuuriteoste tarbimiseks ja loomiseks ning konkreetsetes kultuuriruumides luuakse vajalikud eeldused ja tingimused kultuuri loomiseks, levikuks ja tarbimiseks.

Seega on oluline mõista, mida kultuurisündmusena käsitletakse. Selles töös lähtun muusikavaldkonnast ning käsitlen muusikasündmust üldiselt, mitte vaid popkultuuri osana, kuna popkultuuri ja mitte-popkultuuri vahele on üha keerulisem piire tõmmata. Keeruliseks teeb selle asjaolu, et kultuurivormide omapära ja mõtestamine on erinevates ruumides erinevad. Seega on oluline mõista kultuurivormide mõtestamist ka läbi ajakirjanduse.

Samuti on ühe tarbija jaoks popkultuuri definitsioon erinev kui teise jaoks. Levinud arusaam, et popkultuuri alla saab liigitada pop-, rokk- ja muu populaarse levimuusika ei ole just mainitud tarbijate ja ruumide erinevuste tõttu enam täielikult asjakohane. Selle iseloomustamiseks sobib hästi Arvo Pärdi üleilmne tunnus – muusikaalselt on tegemist kõrgelt hinnatud süvamuusikuga, mis tähendaks kuulumist klassikalise muusika, seega kõrgkultuuri esindajate hulka, kuid suur populaarsus loob siinkohal pigem eelduse olemaks osa popkultuurist. Samas on suur osa pop- ja kõrgkultuuri piiritlemisel ka ajakirjandusel – see, kuhu tõmmatakse piirid peavoolumeedias, kuhu kultuuriväljaannetes ja kuhu teist tüüpi väljaannetes, näitab, kas ja kuidas ajakirjandusväljal avalikkusele muusika liigitumist

üheks või teiseks sildistatakse. Mari Mets kirjeldas oma 2013. aasta bakalaureusetöös „Kultuurisündmus Eesti uudisajakirjanduses“ kultuuriajakirjandust ning tõi Soome näite põhjal pop- ja kõrgkultuuri vastandumisest. „Kõrgkultuurina käsitlevad Soome toimetajad eelkõige kirjandust, klassikalist muusikat, teatrit ja visuaalset kunsti, mis domineerivad ka kultuurikülgedel“ (Mets 2013: 7). Seega sõltub kõrgkultuuril ja popkultuuril vahet tegemine just ajakirjanike otsustest kultuuri kajastamisel ja selgelt väljakujunenud liigitust ei olegi võimalik välja tuua.

Marc Brennan (2005) käsitles oma uurimistöös muusikaajakirjandust Inglismaa ja Austraalia põhjal ning tõi seal välja, et turgude vahel on palju erinevusi. Neid erinevate turgude käsitlusi ühendab Brennani sõnul siiski üks läbiv aspekt: muutused. Olgu nendeks muutused kriitikute lähenemistes, muutused muusikakultuuris või üldisemalt meediamaaastikul, mõjutades seeläbi muusikaajakirjandust ja selle auditooriumit. Kuigi autorid on vaadelnud töödes erinevaid loomeprotsesside ruume, esineb neis kõigis muutus kui protsess, tihti erinevates ruumides erinevate tulemustega (Brennan 2005: 29). Vaadeldes muutusi on paljud autorid vaadelnud muusikat ka varem, kuid globaliseerumine on muusikavaldkonnale andnud uue mõõtme.

Muusikavaldkonna analüüsimisel on oluline mõista ka avalikkuse ja ajakirjanduse tõlgendust muusikasündmustest. Muusikasündmuse käsitlus on erinevates valdkondades ja ruumides mitmeti erinev. Kui tõlgendada Brennani (2005: 29) poolt erinevates turgudes läbiva aspektina esile tõusvat muutuse käsitlust, saab ka siin väita, et muusikasündmusele võib läheneda läbi muutuse. Peamiselt on sündmuse puhul muutus mõne protsessi lõpule jõudmine ning seeläbi mõne teise välja uude protsessi kaasamine.

Seeläbi jõuamegi erinevate väljade erinevate käsitlusteni. Esmane muusikasündmuse tõlgendaja on mõistagi muusik. Muusiku jaoks toimuvad muutused pidevalt – protsessid algavad ja lõpevad. Kindlasti on iga muusiku jaoks muusikasündmus juba see, kui algatakse uus koosseis ja madalamal tasandil loomulikult ka iga proov või musikaalne koosviibimine. Kuid kui lähtuda muusikasündmusest, mis omaks mõju ka väljadeüleselt, saab muusikasündmusena käsitleda loomingu valmimist – esialgu loo valmiskirjutamist. Selle sündmuse viib üldlevinud arusaamade põhjal läbi muusik. Kuna muusikateos on osa kultuuriruumist ja muusikavaldkonnast kui tervikust, on oluline, et teosteks transformeeruvad lood on esmalt valmis kirjutatud. Seejärel saab muusikasündmusena käsitleda järgmist astet – loo lindistamine ja produtseerimine. Loo valmiskirjutamise

protsessi lõppemine kaasas uude protsessi produtsendi näol muusikatööstuse. Seega saab muusikasündmusena mõista ka loo kui terviku valmimist. Valminud loo esitlemisel kaasatakse muusikasündmusesse juba ajakirjandus, publik ning majanduse aspektid loo autoritasude, piletimüügi ning ka kaudsemalt erinevate tasude näol. Loo esitlemisesse kui muusikasündmusesse on kaasatud juba väga paljud erinevad väljad ning samuti ei pruugi need piirduda eelpool väljatoodutega – loo jõudmine plaadile annab muusikasündmusele taas uue mõõtme ning kontsert omakorda on samuti käsitletav eraldiseisva muusikasündmusena.

Erinevate väljade kaasamine muusikasündmuse protsessi näitab, millisel tasandil on sündmus oluline. Kui loo valmiskirjutamist tajub vaid muusik, loo produtseerimist muusik ja muusikatööstus, siis loo esitlust, plaati ja kontserti tajub muusikasündmusena juba ka laiem avalikkus, ajakirjandus ning kõik muud muusikavaldkonnaga seotud väljad ja institutsioonid. Lisaks otseselt muusikute poolt tuletatud muusikasündmustele on veel mitmeid, mis sõltuvad näiteks ajakirjandusest või muusikatööstuse toimimisest. Just muusikasündmuse käsitlemine on ajakirjanduse analüüsimisel oluline, kuna ajakirjanike selekteerimisprintsipi tõttu leiavad eeldatavasti just muusikasündmused enim kajastust.

1.3.1 Muusikafestival

Kindlasti saab mitmetasandilise muusikasündmusena käsitleda muusikafestivale. Mitmetasandilisena tuleb neid käsitleda seetõttu, et festivalide seotus muusikaga on erinev – on festivale, millel kontsert on väike osa päevasest kavast, on neid, mis põhinevadki kontsertidel ning on festivale, mis põhinevad loomeprotsessi kui terviku toimimisel.

Ladinakeelsest sõnast *festivus* pärinev mõiste festival kirjeldab sündmust, mida korraldab kohalik kogukond, linn või valitsus ning mis keskendub millelegi erilisele ja pühitseb mingit korraldajatele ja külastajatele olulist unikaalset aspekti (Levickaite 2011: 37). Levickaite (2011: 37) kirjutas oma töös festivalidest teoreetilise ülevaate ning tõi välja, et algselt viitas festivali mõiste pigem religioossele festivalile kui kultuurilisele või mõnele teist liiki modernsele festivalile.

Ajalooliselt on festivalid olnud generatsioonide vahel teadmiste jagamise sündmused. Enamasti andis vanem generatsioon teadmisi edasi nooremale. Sel viisil anti edasi kultuuripärandit ning on säilinud mitmed erinevad kultuurivormid. Kultuuripärand on

2008. aasta Loomemajanduse Raporti põhjal (Levickaite 2011: 38 kaudu) kõikide kunstivormide päritolu ning kultuuri- ja loometööstuse hing.

Tänapäeval on erinevaid festivaliliike palju rohkem – pea igal kultuurivormil tantsust muusikani on oma formaadis aset leidvaid festivale. Tänapäeva modernsed festivalid keskenduvad üldjoontes kultuurilistele, kuvandlikele, traditsioonilistele ja sotsiaalsetele aspektidele (Levickaite 2011: 37). Festivali mõistel ei ole tänapäeval enam religioosset tähendust, pigem on mõiste sisuks kultuuripärand. Seda läbi erinevate kunstiiliikide, mis on globaliseerunud ning muutunud populaarsemaks. Prentice ja Andersen (Levickaite 2011: 37 kaudu) on öelnud, et kunstifestivalid on nüüd paljudes Euroopa linnades välja arenenud, muusika ja tants on selles mõttes rahvusvahelistunud, et nad ei sõltu keeleoskusest. Seega on muusika keelest sõltumatu, mis võimaldab teatavat rahvusvahelist universaalsust ja üleilmset populaarsust – universaalsus keelest sõltumatuse läbi on aidanud kaasa popkultuuri tekkimisele ja levimisele.

Tänapäeval ei ole festivali edukuse määrajaks enam ainulaadsus või unikaalsus, kuna turg on laialdaselt arenenud, niššid on üldiselt täidetud ning unikaalsusega diferentseerumine on muutunud üha keerulisemaks. Tänapäeval määratletakse festivalide edu pigem nende intensiivsuse, maine ja rahvusvahelise või sihtrühma põhise kogukondliku tuntuse põhjal. Choong-Ki Lee, Yong-Ki Lee ja Bruce E. Wicks (Levickaite 2011: 37 kaudu) väidavad, et festivaliturgude segmenteerimine ja nende omaduste motivatsioonipõhine mõistmine saavad tulevikus festivalide ja ürituste korraldajatele veel olulisemateks. Konkurentsi tõttu peavad korraldajad turunduses hakkama mõistma ja jälgima külastajate vajadusi ja rahulolu.

1.3.2 Muusikafestival Tallinn Music Week

Tallinn Music Week on mitmepäevane muusikafestival, mille käigus pakutakse muusikatööstuses osalejatele võimalusi sama valdkonna asjatundjatega tutvuda ja vestelda. Festivali kitsam eesmärk on pakkuda artistidele ja huvilistele võimalus tutvuda loometööstuse ja muusikaturunduse telgitagustega. Sel eesmärgil peetakse seminare, töötubasid, konverentse, kontserte jne. TMW korraldajad ise ütlevad enda kohta nii:

„TMW on igal aastal peetav muusikatööstuse konverents ja suurim siseruumides peetav festival Balti- ja Põhjamaades. Festivali korraldajate sõnul on nende missioon pakkuda

Balti- ja Põhjamaade muusikatööstustele võrgustike tekkeks platvorm ja edendada regionaalse muusikatööstuse arengur“ (Tallinn Music Weeki koduleht 2014)

Võrreldes teiste ülemaailmset tunnustust leidnud festivalidega on TMW väga noor. Alguse sai see aastal 2009, seevastu näiteks Serbia Guca trompetifestivali on peetud juba 51 aastat (Gligorijevic 2012: 140). Seega võib regionaalse tunnustuse ja olulisuse tõttu väita, et TMW areng on olnud kiire ning positiivne mõju Eesti loometööstusele ja muusikaturundusele on ilmselge. Näiteks on viimase mõne aasta jooksul paljud TMW-l esinenud artistid järjest kaugemale jõudma hakanud, head näited on Ewert and the Two Dragonsi edu Euroopas ja Metsatõllu edu Ameerika Ühendriikides.

„Eesti loomemajanduse olukorra uuring ja kaardistus“ aastal 2011 märkis samuti, et Eesti muusikafestivalid on arenemas. „Muusikafestivalidel läheb paremini, sest nad on enam organiseerunud, teostavad ühiselt turundustegevusi ja seisavad oma huvide eest ning nende mitmetasandilist positiivset mõju regioonile hakatakse üha enam teadvustama“ (Eesti loomemajanduse ... 2011: 45). Seega võib väita, et muusikafestivalide positiivne mõju ei avaldu vaid loometööstuse valdkonnas, vaid see kaasab ka sellega otseselt või kaudselt seotud valdkondi, näiteks turismindus või riigi maine välismaalaste seas.

Otsustasin kvalitatiivseks analüüsimiseks valida TMW kajastamise, sest see festival on eriti jõudsalt arenemas, haarates kaasa suure osa Eesti muusikamaastikust ning edendades selle jõudmist ülemaailmsele areenile. Festival annab oma osa lisaks muusikatööstuse toimimisele ka kultuuripoliitilis tegevuse suunamisse, turismi kaudu majandusvaldkonna elavdamisesse, muusikaekspordi arendamisesse jpm. Samuti ei ole enam tegemist vaid ühe linna festivaliga. Kuna festival on laienenud ning osa iga-aastasest tegevusest on suunatud ka näiteks Tartusse, on TMW muutumas üle-eestiliseks kultuurifestivaliks. Festival on jõudsalt sisenemas rahvusvahelisele areenile. 2014. aastal olid üle poolte festivalil osalenud delegaatidest pärit välismaalt (Tallinn Music ... 2014). Seega võib julgelt öelda, et festivali tegevus on intensiivistumas. Tähelepanu lisaks kodumaisele ajakirjandusele ka välismaistes ajakirjandusväljaannetes mõjutab oluliselt ka Eesti riigi tuntust ja mainet.

1.4 Ajakirjandus muusikavaldkonna kajastajana

Ajakirjandusel on muusikavälja kujundamises oluline koht. Kuigi muusika kommunikatsiooniviisiks on heli, kirjutatakse siiski nendest helidest laialdaselt. Seega on

muusika näol tegemist nähtusega, mille saab liigitada omakorda kommunikatsiooniviisiks – ta räägib läbi helide iseenda eest. Sellele vaatamata on ajakirjandus võtnud muusikavaldkonna luubi alla ja läbi aja pidanud muusikasündmusi olulisteks mitmetel erinevatel põhjustel ja erinevates kontekstides, esitledes helidel põhinevat muusikavälja läbi teksti. Muusikast kirjutamisel on samas erinevad põhjused ning omakorda muusikavaldkonna jaoks on ajakirjanduskajastustel ka erinevad funktsioonid. Kajastamise põhjused kattuvad tihti funktsioonidega ning ajakirjandus võib muusikaväljal aset leidvate sündmuste kajastamisel täita näiteks majanduslikku, informeerivat, kultuurilis-hariduslikku ja meelelahutuslikku funktsiooni (McQuail 2003). Üldiselt on need omavahel seotud ning seoseid on ka teiste väljadega. Nunes on öelnud, et muusikaajakirjandust mõjutab nii ajakirjandus- kui ka kultuuriväli (Nunes 2004: 67). Just ajakirjanduse valikukriteeriumite (uudisväärtuslikkus) ja töörutiinide tõttu jõuabki muusikasündmus leheveergudele (McQuail 2003).

Nagu eelpool mainitud, on muusika tõlgendatav kommunikatsiooniviisina, mis iseenda eest läbi helide kõneleb. Sellele vaatamata on muusikavaldkonna kajastumine ajakirjanduses oluline nii ühele kui teisele poolele. Nunes (2004) tõi oma töös välja Bourdieu kirjelduse, mille põhjal ajakirjanduses on üha enam kultuurivälja üle esile kerkimas kommertsväli (Nunes 2004: 46-47). Pidev auditooriumi otsimine, laiendamine ja kaasamine on loonud ajakirjandusele olulise majandusliku funktsiooni. Ajakirjanduses algatas üleminek iseseisvale riigi valitsemisele ja eraväljaannete tekkimine 1990ndate algul reklaamimahtude kiire kasvu – uued eraomanikud pidid lehti majandama oma kapitalist ja kahjum tuli kaotada. „Nõukogude ja perestroika ajal oli kuulutusi ja reklaami suurtes päevalehtedes veidi alla 10% lehepinnast, 1995 juba 25%“ (Hennoste 2010: 57). Reklaamil on suur osa väljaannete sisust ka tänapäeval, lehed on siiani eraomanduses ning kasumlikkus on üks eraomanike peamiseid eesmäärke. Seeläbi on ajakirjandus muusikatööstusele heaks reklaami väljundiks – muusikasündmustele, olgu selleks plaat, kontsert või festival, ostetakse palju suurepinnalist reklaami. Kui jätta reklaam kõrvale ja rääkida ajakirjanduse kirjutavast funktsioonist, on muusikasündmuste kajastamine samuti suurepärane muusikavaldkonna turundusmeetod. Ajakirjanduse poolt avalikkuse huvi tõttu esile tõstetavad ja kajastatavad teemad saavad lugejatelt igal juhul enam tähelepanu, kui alateadlikult kahe silma vahele jäetav reklaamkülg. Näiteks 2014. aasta muusikafestivali Augustibluus Steven Seagali poliitilise meelestatuse ümber tõusnud meediakära tõttu sai festivali korraldusmeeskond reklaami meediaväljaannetest nädalaks kõrvale jätta, kuna

skandaal viis festivali väljaannete esilehtedele – reklaami läbi ei ole võimalik avalikkusele niivõrd nähtava, loetava ja ka kordamineva koha peale sattuda. „Meedia vaatab otsides maksimaalset kasumit ja lugejaskonda tihti eemale sellest, mida peetakse oluliseks, eelistades kajastada neid teemasid, mis püüavad avalikkuse tähelepanu“ (Nunes 2004: 46-47). Tihti püüavad avalikkuse tähelepanu kultuuriga seotud teemad, eriti kui kultuurivormi peetakse kohati, ajaloo tõttu või muudel põhjustel, niivõrd tähenduslikuks kui muusikat. Samuti on vähe tähelepanu pööratud muusikaajakirjanduse rollile levimuusika seostamisel laiemate poliitiliste, sotsiaalsete ja kultuuriliste teemadega (Nunes 2004: 2). Ka seetõttu on oluline mõista, milliseid sündmusi, teemasid ja probleeme ajakirjanduses seoses muusikaga käsitletakse.

Lisaks majandusliku funktsiooni täitmisele muusikast kirjutamisel täidab ajakirjandus ka informeerivat funktsiooni (McQuail 2003). Informeeriv funktsioon kattub veidi majandusliku funktsiooniga selles osas, et informatsioon kultuurisündmuse või antud töö käsitluses muusikasündmuse toimumise, olemuse ja muu kohta võib toimida ka turunduslikuna, mõjudes konkreetset sündmust reklaamivana. See tendents läbib aga igat teemat ja valdkonda, mille kajastamisel ajakirjandus mõnest tootest või bränditud sündmusest/nähtusest kirjutama peab. Käesoleva töö kontekstis on olulisem seejuures just ajakirjanduse leviku läbi lugejatele mõne muusikasündmuse olemasolust teada andmine. Ajakirjandus valib vastavalt selekteerimisprintsipidele olulise või mõnes kontekstis mõju omava sündmuse ja seeläbi loob ka lugejatele kuvandi muusikamaastikul toimuva kohta ning konkreetset muusikasündmuste olemuse kohta. Sinna alla liigituvad muusikafestivalid, muusikaga seotud festivalid, uued artistid, artistide edulood, plaadid jpm.

Kultuuriline-hariduslik ajakirjanduse funktsioon (McQuail 2003) kattub omakorda veidi informatiivsega, kuid samas toob juurde uusi põnevaid aspekte näiteks seoste loomise näol. Informatiivse funktsiooniga sarnaselt laiendab kultuuriajakirjandus auditooriumi kultuuripõhist silmaringi, tuues lugejate ette ka need teemad ja sündmused, millest muul moel publik teada ei saaks. Lisaks informeerimisele tuuakse lugeja maailmapilti aga kriitiline lähenemine – muusikateoste, kontsertide ja muu taolise arvustused aitavad auditooriumil mõista muusika sisu ka mõtestatumal tasandil. Just kriitikute ja muusikavaldkonnas kaua tegutsenud muusikaajakirjanike nägemuste läbi luuakse paljud seosed muusika ja muude ühiskondlike ja kultuuriliste probleemide vahel, alustades muusika sisust Eesti pärimuse esitamisest, lõpetades muusikas esinevate poliitiliste

sõnumitega. Samas on Nunes (2004) oma töös toonud välja Simon Frithi (1996) öeldu, et kuna muusikaajakirjandust loevad valitud vähesed, ei seisne kriitikute olulisus niivõrd muusika publikule arusaadavaks muutmises, kui pigem just spetsiifiliste ja teadlike, üldlevinud popkultuuri tarbijate maitsest erinevate eelistustega kogukondade loomises (Nunes 2004: 60). Seega on konkreetsete muusikateadmistega kogukondade loomises muusikaajakirjandusel suur roll. Lisaks kõigele eeltoodule ei saa mööda vaadata ajakirjanduse meelelahutuslikust funktsioonist, mis ka muusikast kirjutamisel kindlalt oma koha leiab.

Lisaks ajakirjanduse funktsioonidele muusikast kirjutamisel tuleks mõista ka ajakirjanduse omapära lähtudes autoritest. Seoses sellega, mis tundub autorile oluline, omistatakse artikli kaudu kultuurinähtustele, sealhulgas ka muusikale, tähendus. Mets (2013) kirjutas Zelizeri (2008) ja McManuse (1994) põhjal, et ajakirjanikud on ise pidevalt kultuuri sees ning seega on nende võimuses vahendada mitte vaid informatsiooni, vaid lisaks ka tähendusi. Ta lisas, et paratamatult valivad ajakirjanikud enda jaoks välja, mida esitada hea või halvana, mida sobiva või sobimatuna ning see peegeldub teadlikult või alateadlikult ka nende uudislugudes (Mets 2013: 8). Seega erinevused ajakirjanduses kultuurile ja muusikale lähenemises on olemas ning nende analüüsimine on vajalik ning taoliste aspektide jäädvustamiseks on oluline kajastuste analüüsimisele läheneda kvalitatiivsemalt.

Muusikatööstus sõltub väga suurel määral ajakirjandusest. Ajakirjanduses kirjutatav kujundab muusikute ja artistide mainet ja kontsertide arvustused mõjutavad festivalide külastatavust. Kultuuriajakirjandus spetsiifilisemalt keskendub enamasti arvustuste avaldamisele, mis kujundavad inimestes hoiakuid kindla muusikatoote suhtes, olgu selleks mõni plaat, festival või artist. Bongiovanni (2008) kirjutas oma töös klassikalise muusikaga seotud ajakirjandusest ja ajakirjanduse rollist selle kajastamisel. Ta ütles, et kunstide ajakirjandus peab olema liim, mis kleebib laiemad üldistused kitsamate külge, et seeläbi luua artikleid, mida saavad ka muusikaliselt vähem haritud lugejad nautida (Bongiovanni 2008: 167). Ehk siis on ajakirjaniku ülesanne teatud muusikaliste väljenduste tõlgendamisel olla tõlkijaks, kes spetsiifilise ja erialase, vaid kõrgkultuuri või muusikavaldkonnaga paremini kursis olevale inimesele arusaadava keele suudaks muuta ka tavalisele lugejale mõistetavaks. Ta kirjeldas enda tööd muusikaajakirjanikuna ja ütles, et kui ta oleks kasutanud palju üldistavaid muusikute sõnu, oleks see ta märkmed muutnud mõttetuteks, kuna ta ei osanud neid ühendada nende sõnade ja ideedega, mida lugejad saaksid kontsertidel näha ja kuulda (Bongiovanni 2008: 166-167).

Susanne Janssen, Giseline Kuipers ja Marc Verboord (2008) käsitlesid oma töös globaliseerumise mõju kultuuriajakirjandusele. „Kultuuriekspordi kasvu ja rahvusvaheliste kultuuriettevõtete arengu tõttu tuntakse sama muusikat, filme, kirjanikke, popstaare ja kunstistiile üle maailma (Janssen et al. 2008: 720). Seega oleks ka Eesti ajakirjanduse põhjal oluline mõista, kas ja mil määral kajastatakse välismaist või koguni globaalset kultuuri.

Mõistmaks paremini Eesti ajakirjanduse prioriteete muusikavaldkonna kajastamisel on oluline kvalitatiivselt analüüsida mõnd läbivat teemat, mille läbi kerkiksid esile tendentsid ja kontekstid, mille läbi valdkonda nähakse. Selleks sobib hästi Tallinn Music Week, kuna seob endas mitmeid valdkondi ja aspekte – muusikatööstust, majandust, kultuuri, mainekujundust, erinevaid kultuurirume jpm. Samuti on Tallinn Music Week kvalitatiivseks analüüsiks sobiv, kuna festival toimub regulaarselt, on saavutanud mitmeid rahvusvahelisi tunnustusi ning on selgelt ületanud ajakirjandusliku uudiskünnise.

Analüüsides ajakirjanduse kajastusi tänapäevases meediaruumis, ei saa kahe silma vahele jätta interneti mõju ajakirjandusele. Interneti areng on toonud kaasa mitmeid uusi lähenemise blogide, erinevate lehtede ja alternatiivsema lähenemisega portaalide näol. Töö uurimisprobleemina käsitlengi taoliste alternatiivsemate käsitlemustega portaale võrdluses paberväljaannetega. Selleks võrdlen konkreetselt muusikaportaali *Rada 7* üld- ja kultuuriväljaannetega, kuna selline võrdlus annab olulist informatsiooni erineva suunitlusega ajakirjanduse paremaks mõistmiseks.

2. Uurimisküsimused

Minu bakalaureusetöö eesmärk on anda ülevaade muusikavaldkonna kajastamisest ajakirjanduses. Tuginedes muusikavaldkonna kajastuste ülevaatele ja kvalitatiivsele analüüsile soovin välja tuua peamised erinevused institutsionaliseerunud trükiväljaannete ja muusikaportaali *Rada 7* kajastustes. Esmalt teen kindlaks valdkonna kajastamise põhijooned ning siis analüüsin süvitsi muusikavaldkonna nähtuse Tallinn Music Week tähenduste konstrueerimist. Uuringu valim on kujundatud nii, et esile tuleksid ka erinevused üld- ja kultuuriväljaannete vahel – st mille poolest erinevad muusikavaldkonna käsitlemisel nt *Postimees*, *Eesti Päevaleht* ja *Eesti Ekspress* võrrelduna nt *Sirbi*, *Müürilehe* ja ajakirjaga *Teater.Muusika.Kino*. Analüüsi läbiviimiseks püstitan järgmised uurimisküsimused:

1. Millel on muusikavaldkonna kajastamisel ajakirjanduse fookus?

1.1 Milliste aspektide kaudu ajakirjandus muusikaväljal toimuvat kajastab? Näiteks teoste, plaatide, asutuste, kultuuripoliitika, sündmuste jne kaudu.

1.2 Millistele muusika loomise ja levitamise seotud isikutele pööratakse kajastustes tähelepanu?

1.3 Millistele muusikavaldkonna sündmustele ajakirjandus kajastustes tähelepanu pöörab?

2. Millistest muusikažanritest peamiselt kirjutatakse?

3. Kuivõrd on muusikavaldkonna kajastamisel märgatav geograafiline mõõde ja milline on Eesti ja välismaa muusika kajastamise vahekord?

4. Millised kesksed tähendused TMW kajastatamisel esile kerkivad?

5. Mille poolest erinevad institutsionaliseerunud trükiväljaannete kajastus ja Rada 7 kajastus?

Esimesele kolmele ja viiendale uurimisküsimusele vastates tuginen paberväljaannete ja portaali Rada 7 muusikakajastuste kvantitatiivsele kodeeringule, neljandale vastan TMW-d käsitletud artiklite kvalitatiivse analüüsi abil.

3. Meetod ja valim

Analüüs on üles ehitatud kaheosalisena. Kolme kuu jooksul ilmunud muusikavaldkonna kajastamise üldülevaade antakse kontentanalüüsi abil, muusikafestivali kajastamise ja tähenduse analüüsiks oli vajalik kvalitatiivne lähenemine. Kontentanalüüs aitab koguda võimalikult objektiivseid empiirilisi andmeid täpselt piiritletud objektide kohta (Laherand 2008: 21). Kvalitatiivset sisuanalüüsi kasutatakse tervikliku empiirilise andmestiku saamiseks, mis hõlmaks ka kvalitatiivseid ja detaile iseloomustavaid seiku (Laherand 2008: 21). Olen otsustanud töös läbi viia lisaks kvantitatiivsele uuringule ka kvalitatiivse uuringu, kuna tänapäeval käsitlevad mõned uurijad neid pigem teineteist täiendavate kui teineteisele vastanduvate uurimustena (Laherand 2008: 22).

3.1 Kontentanalüüs

Töös läbiviidud kontentanalüüsi põhimõtteid ei töötanud ma ise välja, vaid tuginen siinkohal Kultuuriministeeriumi poolt Tartu Ülikooli ühiskonnateaduste instituudi uurimisrühmalt tellitud uuringule „Kultuuriajakirjanduse sisu ja kasutajaskond“ (sept.2014–nov.2016). Kultuuriajakirjanduse uuringus on kaardistatud perioodil 01.11.2014–31.01.2015 kontentanalüüsi meetodil järgmiste trükiväljaanne sisu: *Akadeemia*, *Eesti Ekspress*, *Eesti Päevaleht*, *KesKus*, *Keel ja Kirjandus*, *Kunst.ee*, *Looming*, *Maaleht*, *Muusika*, *Müürileht*, *Postimees*, *Sirp*, *Teater.Muusika.Kino*, *Vikerkaar*, *Värske Rõhk*. Väljaanded on jaotatud sihtauditooriumi põhjal laiale lugejaskonnale mõeldud üldväljaanneteks (*Eesti Ekspress*, *Eesti Päevaleht*, *Maaleht*, *Postimees*) ja ülejäänud spetsiifilisema suunitlusega kultuuriväljaanneteks. Nendest väljaannetest kodeeriti kõik kultuuriteemalised artiklid. Vaatluse alla ei kuulunud kunstilised tekstid, fotod, joonised, sisu avamiseta kultuuriteated ja kuulutused. Poliitika, majandus, haridus, ajalugu jms olid vaatluse all ainult siis, kui need seostusid kultuuriga või neid kajastati kultuuriväljaannetes (Kultuuriajakirjanduse monitooringu skeem 2014). Kokku kodeeriti kultuuriajakirjanduse projekti käigus kolmest kuust 2456 artiklit, millest muusikavaldkonna käsitlusi oli 515. Kasutan oma töös kultuuriajakirjanduse monitooringu kolme kuu kontentanalüüsi andmeid muusikavaldkonna kohta, seega on valimiks need 515 artiklit. Muusikavaldkonna artiklina määratleti kirjutisi, mille fookuses oli helilooming kas selle loomingu enda, selle autori, vastuvõtu, sellega seotud sündmuste või heliloomingu mõjude ja funktsioonide kaudu. Tegemist võis olla nii plaadireklaamiga kui ka põhjaliku

kontserdiarvustusega. Muusikavaldkonna artikli valimisse võtmisel žanrilisi piiranguid ei seatud.

Lisaks olen viinud läbi sama perioodi kontentanalüüsi portaalis *Rada 7* ilmunud muusikat kajastavatele tekstidele – neid ilmus kolme kuu jooksul 24. *Rada 7* analüüsi tegin eesmärgiga leida erinevusi või sarnasusi muusikavaldkonna üldises käsitlemises trükiajakirjanduses ja nõ alternatiivses portaalis. Kõikide muusikavaldkonna artiklite sisu kodeerimisel kasutasin kultuuriajakirjanduse monitooringu skeemist järgmisi kategooriaid: heliteosed/kontserdid, heliplaadid/salvestised, sündmused, isikud/kollektiivid, asutused/institutsioonid, nähtused/protsessid, kultuuripoliitilised aspektid, üldistused ning kirjutasin välja peamised artiklites käsitletud objektid (vt lisa 1 „Väljavõtte kodeerimisskeemist“).

Artikli sisu kodeeriti vastava kategooria alla lähtuvalt sellest, mida antud artiklis käsitleti (käsitlemise all märgiti ära ka isiku, teose, protsessi mainimine ilma sügavuti seda analüüsimata). Ühes artiklis leidis sageli mitu aspekti, mida esile toodi ja need olid sellisel juhul kõik ka kodeeritud (nt kontserdi puhul nimetati ka heliteose autorit, publiku reaktsioone kontserdile, nimetati nt kontserdikorraldajat või selle toimumise asupaika, viidati taoliste kontsertide rahastamise probleemidele jms).

Ka artiklis käsitletud ruumilise horisondi kaardistamiseks kasutasin kodeeritud kategooriat „käsitluse kultuuriruum“, mis jagunes erinevateks Eesti-sisesteks, rahvusvahelisteks ja globaalseteks liigitusteks.

Rada 7 artiklid kodeerisin sama skeemi alusel nagu olid kodeeritud kultuuriajakirjanduse monitooringu artiklid, et oleks võimalik tuua esile sarnasusi ja erinevusi trükiväljaannete ja portaali vahel. Kuna aga artiklikogumite mahud on väga erinevad – kultuurimonitooringus 371 artiklit ja *Rada 7*-s 24 artiklit, siis esitan nende kahe tulemused eraldi peatükkides ning seejärel võrdlen neid omavahel.

3.2 Kvalitatiivne tekstianalüüs

Lisaks kvantitatiivsele *Rada7*-e muusikakajastuste kaardistamisele ja kultuuriajakirjanduse monitooringu tulemuste esitamisele ja tõlgendamisele analüüsin mõlemas rühmas esile kerkivaid Tallinn Music Weekiga seotud artikleid, et anda parem ja kvalitatiivsem ülevaade muusikasündmuste kajastamise spetsiifika kohta. Tallinn Music Week ühendab

endas hea näitena mitmed kultuurivaldkonnas oluliseks peetavad teemad. Nagu ka empiiriliste ja teoreetiliste lähtekohtade peatükis 2.3 käsitletud, on muusikafestival muusikatööstuse osa. Seega on muusikafestival kultuuri- ja turundusnähtus, mille kvalitatiivne analüüsimine aitab mõtestada meedias konstrueeritavaid tähendusi muusikanähtustele.

TMW osutus vaadeldavaks nähtuseks, kuna see on saavutanud juba teatava rahvusvahelise tuntuse, seega peetakse seda eeldatavasti oluliseks osaks Eesti muusikakultuurist. Seega on TMW puhul eeldatavasti kajastustes märgatavad erinevad konstrueeritavad tähendused – kas seda nähakse pigem loomemajanduse osana või käsitletakse lihtsalt meelelahutusüritusena? Niivõrd tuntud festivali käsitletakse Eestis eeldatavasti erinevatest perspektiividest ning TMW on kindlasti ületanud uudiskünnise.

Laherand (2008: 24) on öelnud, et kvalitatiivsed uuringud on suunatud inimeste kogemuste, arusaamade ja tõlgenduste mõistmisele. Samuti on eelistatakse andmete kogumisel meetodeid, mis võimaldavad anda inimestest, sündmustest või ilmungutest tervikliku, rikka ja detailirohke pildi.

Valimisse sobisid artiklid, mis kuulusid kontentanalüüsi valimisse ja sisaldasid viiteid TMW-le. Selleks võtsin kodeeritud artiklite seast analüüsimiseks kõik artiklid, mille tekstis sisaldus „Tallinn Music Week“ või „Helen Sildna“. Helen Sildna nime järgi artiklite valimine analüüsi oli vajalik seetõttu, et paljud artiklid, milles käsitletakse Tallinn Music Weeki, on kirjutatud läbi tema isiku ja seega ei pruukinud kõikide sobivate artiklite puhul kontentanalüüsi kodeeringutes Tallinn Music Week objektina välja kirjutatud olla.

Kvalitatiivseks analüüsiks sobivate artiklite vähesus ei võimalda erinevaid väljaandeid kvalitatiivselt võrrelda, kuid see annab siiski hea ülevaate konkreetsele muusikanähtusele konstrueeritavast tähendusest ja Tallinn Music Weeki käsitlevate tekstide funktsioonist.

Kolme kuu jooksul ilmusid vaadeldud kanalites (nii trükiväljaannetes kui ka portaalis *Rada* 7) järgmised Tallinn Music Weeki käsitlevad artiklid:

1. Tallinn Music Week esitleb täna alanud kultuurfestivalil Prantsusmaal Nantes'is uut eesti muusikat (2014). *Rada* 7, 5. detsember. URL http://www.rada7.ee/yritus/79156/1#post_1326899

2. Mainekas auhind Helen Sildnale (2014). *Muusika*, november. Kättesaadav ka URL: <http://www.ajakirimuusika.ee/#!Mainekas-auhind-Helen-Sildnale/cx2o/0458E916-E083-4481-8B46-B2827FCF4685>
3. Tallinn Music Week talviste festivalide esikümnes (2014). *Muusika*, detsember. Kättesaadav ka URL: <http://www.ajakirimuusika.ee/#!Tallinn-Music-Week-talviste-festivalide-esik%C3%BCmnes/cx2o/AAA248AC-4B1F-49AD-86A5-9159C72DFCE0>
4. Kressa, K. (2014). Helen Sildna võitleb Eesti bändide eest maailmas. *Eesti Päevaleht*, 8. november. Kättesaadav ka URL: <http://dea.digar.ee/cgi-bin/dea?a=d&d=lp20141108.2.39.1#>
5. Saime Nantes'is peo käima ja jäime silma (2014). *Eesti Päevaleht*, 17. detsember. Kättesaadav ka URL: <http://dea.digar.ee/cgi-bin/dea?a=d&d=eestipaevaleht20141217.2.17.5#>
6. Sildna, H. (2014). Rahvusvaheline haare. *Sirp*, 19. detsember. URL <http://www.sirp.ee/s1-artiklid/c5-muusika/rahvusvaheline-haare/>

Analüüsiskeemi koostamisel lähtusin osaliselt ka uurimisküsimustest ja kontentanalüüsis kasutatud kodeeritud kategooriatest. Kuna tegemist on kvalitatiivse analüüsiga, ei saanud põhineda konkreetsetel raamistamisel, seega jätsin analüüsiküsimustes ruumi ka tõlgendamiseks ja mõtete esiletoomiseks.

Analüüsimisel põhinen kahel peamisel küsimusel:

Milline on analüüsitavas tekstis konstrueeritav TMW keskne tähendus?

Selle analüüsiküsimusega vaatlen tekstides konstrueeritavat Tallinn Music Weeki keskset tähendust. Kas seda nähakse turundusvahendina, lihtsa muusikafestivalina, kultuuripoliitilise mehhanismina või platvormina jne. Selleks on oluline määrata artikli fookus, mis aitaks keskset tähendust analüüsida. Analüüsiküsimusele aitab vastuseid leida ka ruumi käsitlemise vaatlemine – see annab aimu sellest, kas TMW-d seostatakse pigem Eesti või välismaise kultuuriruumiga. Kindlasti mõjutavad TMW-le konstrueeritavat tähendust ka teised teemad, mis tekstides esile kerkivad – seosed erinevate teemavaldkondadega võivad anda palju olulist informatsiooni. Samuti oleks oluline mõista, kas muusikavaldkonna nähtust TMW seostatakse mõne konkreetse muusikažanriga. Seeläbi saaks selgeks, kas seda nähakse pigem kõrg- või popkultuuri osana – oluline on see seetõttu, et festival ise paigutab end osaks mõlemast.

Milline on analüüsitava teksti oletatav funktsioon?

Selle analüüsiküsimuse eesmärk on välja selgitada analüüsitava teksti oletatav funktsioon – kas nendes artiklites ilmneb, miks need kirjutatud on? Teksti eeldatav funktsioon aitaks paremini mõista ka TMW-le konstrueeritavat tähendust, kuna artiklite suunitlus näitaks, millisel tasandil TMW-ga suhestutakse. Selleks vaatan teksti iseloomu – kas see on turunduslik, kultuurikogemust laiendav, meelt lahutav, informeeriv ja üritusele kutsuv või hoopis miskit muud? Siinkohal oleks oluline mõista ka autori rolli, kuna sellest sõltub teksti funktsioon suhteliselt suurel määral. Näiteks kuidas erinevad TMW korraldajate poolt kirjutatud artiklid ajakirjanike poolt kirjutatutest? Teksti funktsiooni mõtestamisele aitab samuti kaasa artikli fookuse paika panemine, kuna tihti tulenebki funktsioon artikli fookusest.

4. Kvantitatiivsed tulemused

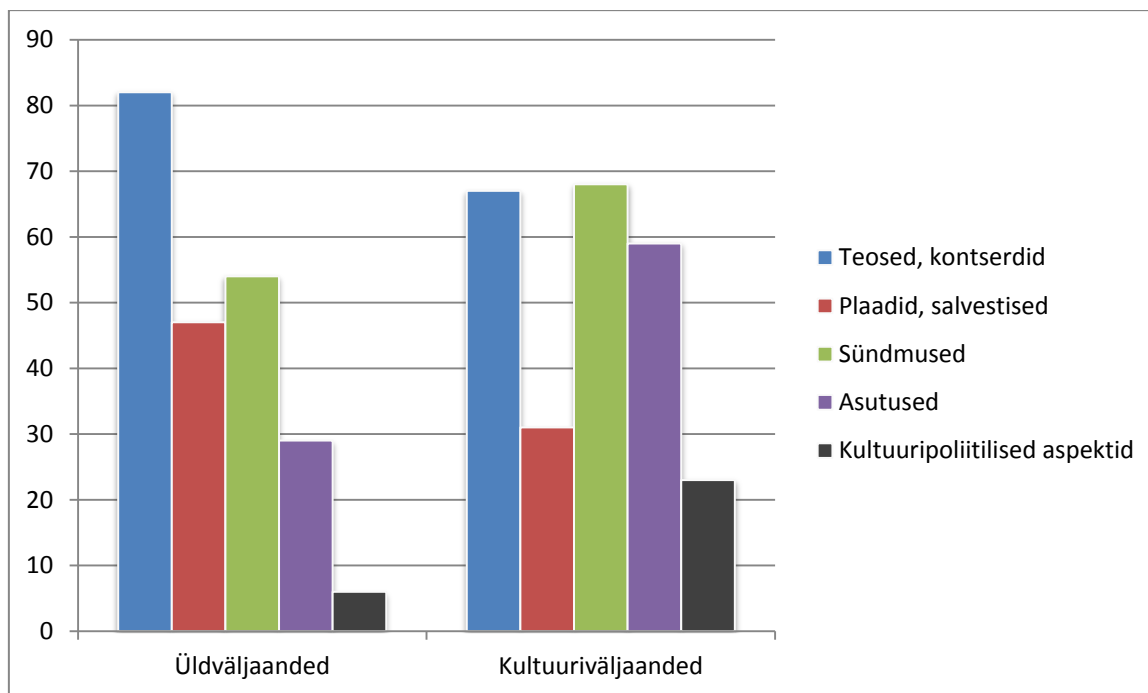
Esitan kvantitatiivsed tulemused eraldi üldväljaannete analüüsi ja *Rada 7* analüüsi kohta.

4.1 Üld- ja kultuuriväljaannete analüüsi tulemused

Kultuurivaldkondade kajastamisel on mitmeid võimalikke lähenemisi muusikale läbi isikute, teoste, sündmuste, asutuste, protsesside ja paljude muude eristavate aspektide. Kokku 1617 kodeeritud artiklist 32% moodustasid muusikaga seotud kajastused. Muusika oli üks enim kajastust leidnud kultuurivaldkondi. Kultuuriväljaannetes leidis enam kajastust vaid kirjandus. Uuringu käigus kodeeritud paberväljaannetes oli vaadeldaval perioodil kokku 515 muusikaga seotud artiklit.

4.1.1 Eristavad aspektid

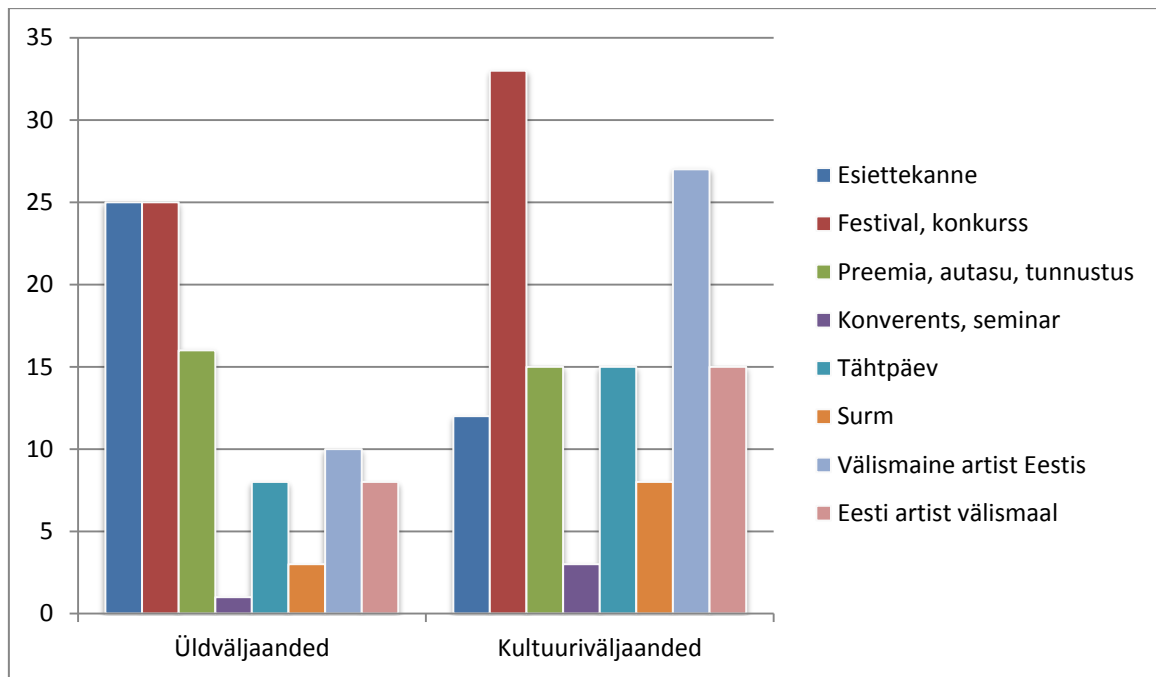
Kultuurikajastuste monitooringu käigus kaardistati ka peamised aspektid, mille läbi ajakirjanduses erinevatest kultuurivaldkondadest kirjutati. Antud töö kontekstis on olulised just muusikavaldkonnaga seotud aspektid, mis erinevat tüüpi väljaannete eripärad esile tooksid. Need aspektid, mille läbi ajakirjandus muusikavaldkonnale lähenes ja olid ka monitooringu käigus kodeeritud, olid teosed, sündmused, isikud, asutused, protsessid, kultuuripoliitika ja erinevad üldistused. Kõige enam kerkisid esile viis aspekti, mille raames olid üldväljaannete ja kultuuriväljaannete vahel ka erinevused. Üldväljaannetes käsitleti muusikat oluliselt rohkem läbi teoste (üldväljaannetes 82%, kultuuriväljaannetes 67%) (vt „Joonis 1“). Ka plaatide ja salvestiste käsitlemine domineeris pigem üldväljaannetes, kus plaate või salvestisi käsitleti 47%-s artiklites kultuuriväljaannete 31% vastu. Kultuuriväljaannetes käsitleti seevastu oluliselt enam sündmusi ja asutusi, mõlemat esines enam kui pooltes artiklites (sündmusi 68%, asutusi 59%). Kultuuripoliitika läbi üldväljaannetes muusikavaldkonnale eriti ei lähenetud, vaid 6% artiklitest (kokku 15 artiklis). Ka kultuuriväljaannetes oli see aspekt vähem kõlapinda leidnud, kuid siiski enam kui üldväljaannetes (23% artiklitest, kokku 58 artiklis).

Joonis 1. Erinevate aspektide käsitlemine (%), üld- ja kultuuriväljaannetes võrdlevalt).

4.1.2 Sündmuste käsitlemine paberväljaannetes

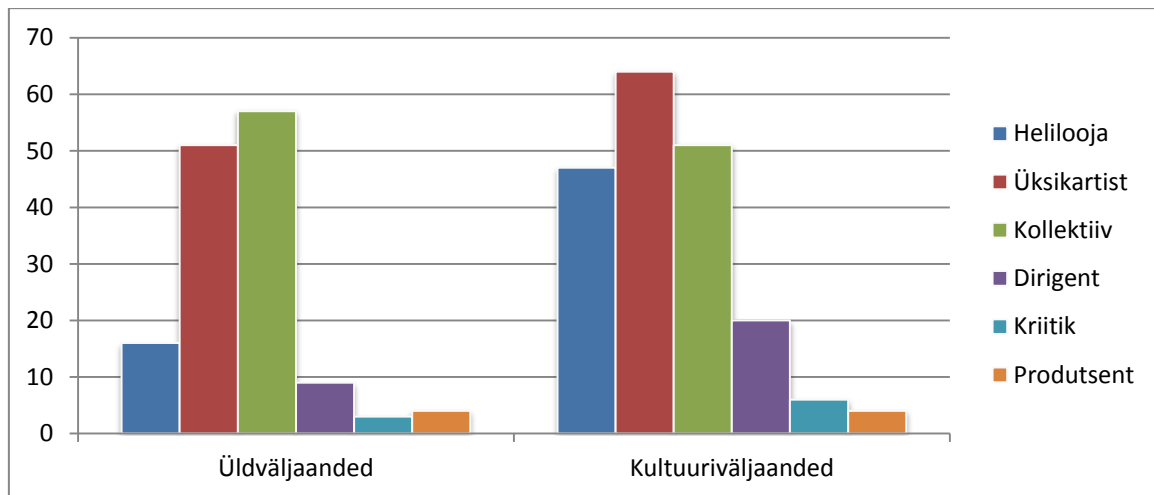
Kuna kõikide väljaannete peale kokku käsitleti enam kui pooltes artiklites muusikat läbi sündmuste oleks oluline mõista, mida ajakirjandus muusikasündmusena tõlgendas. Üldväljaannetes käsitles 54% (n=266) artiklitest sündmusi, seevastu kultuuriväljaannetes käsitles sündmusi 68% (n=249) artiklitest. Kodeeringus olid eraldiseisvateks muusikasündmusteks valitud esiettekanne, festival/konkurss, preemia/autasu/tunnustus, seminar/konverents, tähtpäevad, surm, välismaise artisti esinemine Eestis ja Eesti artisti esinemine välismaal. Teised sündmused sai liigitada „muu“ alla. Kodeeritud artiklite põhjal kerkis enim esile festival või konkurss, mida kultuuriväljaannetes käsitles 33% sündmusi käsitletud artiklitest ja üldväljaannetes võrdselt esiettekannetega 25% artiklitest. Kultuuriväljaannetes leidsid esiettekanded vähem kõlapinda (vt „Joonis 2“). Kultuuriväljaannetes olid enam pildis ka välismaiste artistide esinemised Eestis ning Eesti artistide esinemised välismaal. Kummaski väljaannete rühmas ei käsitletud eriti koverentse või seminare, seevastu esines mõlemas tähtpäevi, kultuuriväljaannetes neid enam kui üldväljaannetes (vt „Joonis 2“).

Joonis 2. Erinevate sündmuste osakaal sündmusi käsitlenud artiklitest (%), üld- ja kultuuriväljaannetes võrdlevalt).

4.1.3 Isikute käsitlemine paberväljaannetes

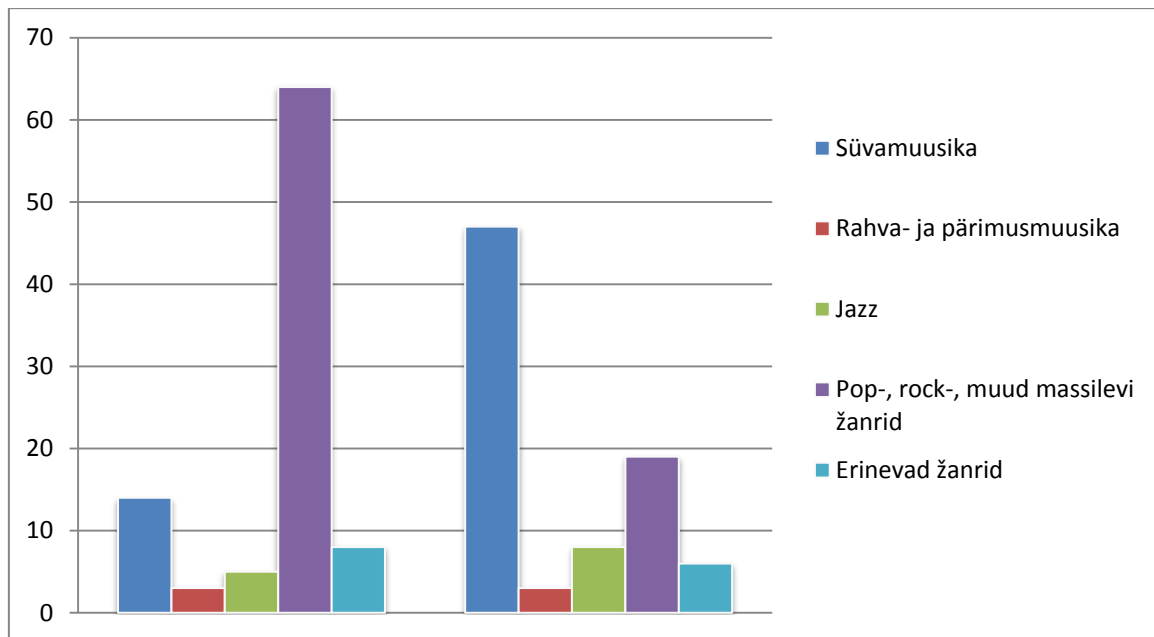
Eraldiseisvate isikutena olid kultuuriajakirjanduse kodeeringus ära märgitud helilooja, interpreet kui üksikartist, interpreet kui kollektiiv, dirigent, kriitik, produtsent ja taas ka „muu“. Vaadeldud artiklites kerkisid enim esile interpretide käsitleused, üldväljaannetes enam kollektiive 57% artiklitest ning kultuuriväljaannetes üksikartiste 64% artiklitest. Seega enam kui pooltes artiklites käsitleti nii isikuid kui kollektiive. Kultuuriväljaannetes said enam kõlapinda ka heliloojad, keda käsitleti peaaegu pooltes artiklites. Muusikavaldkonna telgitagustes töötajaid käsitleti muusikakajastustes üllatavalt vähe – kuigi dirigente käsitleti kultuuriväljaannetes 20% artiklites, esines kriitikuid ja produtsente nii üld- kui ka kultuuriväljaannetes vaid alla 10% artiklites (vt „Joonis 3“).

Joonis 3. Isikute käsitlemine (% üld- ja kultuuriväljaannetes võrdlevalt).

4.1.4 Erinevad muusikažanrid paberväljaannetes

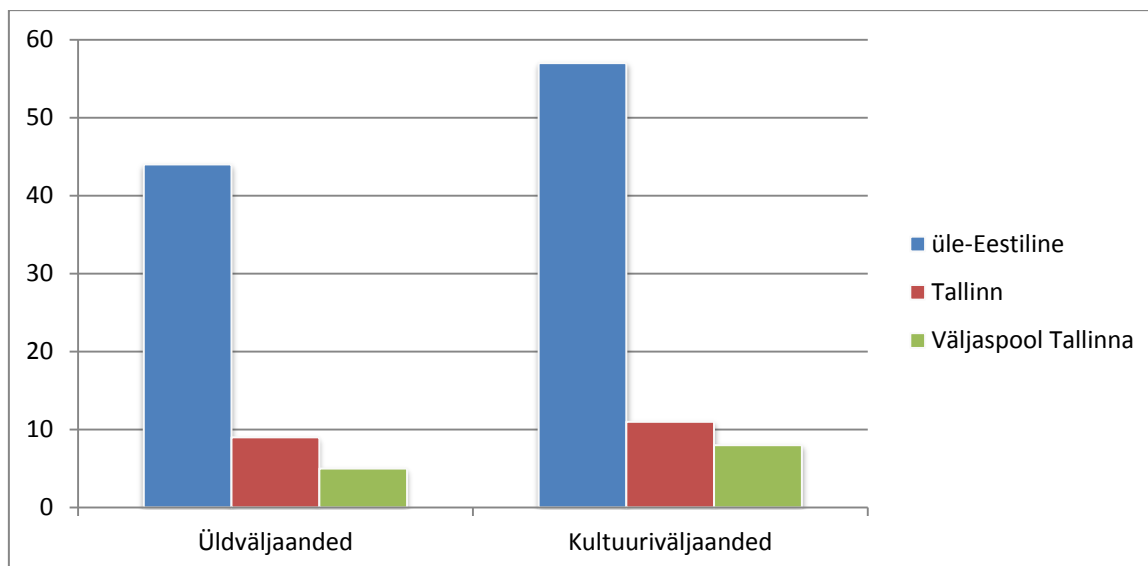
Erinevused kajastustes žanrite mainimise osas annavad aimu ajakirjanduse suunitlusest kõrg- ja popkultuuri käsitlemisel. Samas, kuna piir kõrg- ja popkultuuri vahel on aegamööda pidevalt muutumas, on seda üha raskem määratleda. Seetõttu ongi oluline kaardistada kajastustes esinevad žanride käsitleused. Muusikažanrid olid kodeeringus jagunenud süvamuusikaks, rahva/pärimusmuusikaks, jazzmuusikaks, pop/rokk/punk/muu kaasaegseks massileviga muusikaks ja liigituseks „erinevad žanrid“. Viimase alla liigitusid need artiklid, milles ei olnud fookus konkreetsetel žanril, kuid siiski käsitleti muusikažanreid. Kodeeringus on kaks laiemat liigitust, mis aitavad veidi mõtestada piiri kõrg- ja popkultuuri vahel – süvamuusika ja pop/rock/punk/muu kaasaegne massileviga muusika. Kuigi ka see liigitus ei ole lõplikult piiritlev, annab see siiski ülevaate ajakirjanduse eelistustest muusikavaldkonnas. Lähtusin kodeeringu žanrilisel käsitlemisel heliteose või kontserdi ja plaadi või salvestise käsitlelustel. Vaadeldes paberväljaandeid võrdlevalt, kerkis esile selge erinevus üld- ja kultuuriväljaannete vahel. Üldväljaannetes oli selgelt fookus pop-, rokk- ja muudel massileviga tänapäevastel žanritel (64% artiklitest), kultuuriväljaannetes käsitleti neid žanreid seevastu enam kui kolmandiku võrra vähem ning kajastuste fookuses oli selgelt pigem süvamuusika (47% artiklitest) (vt „Joonis 4“).

Joonis 4. Žanrite käsitus (% üld- ja kultuuriväljaannetes võrdlevalt).

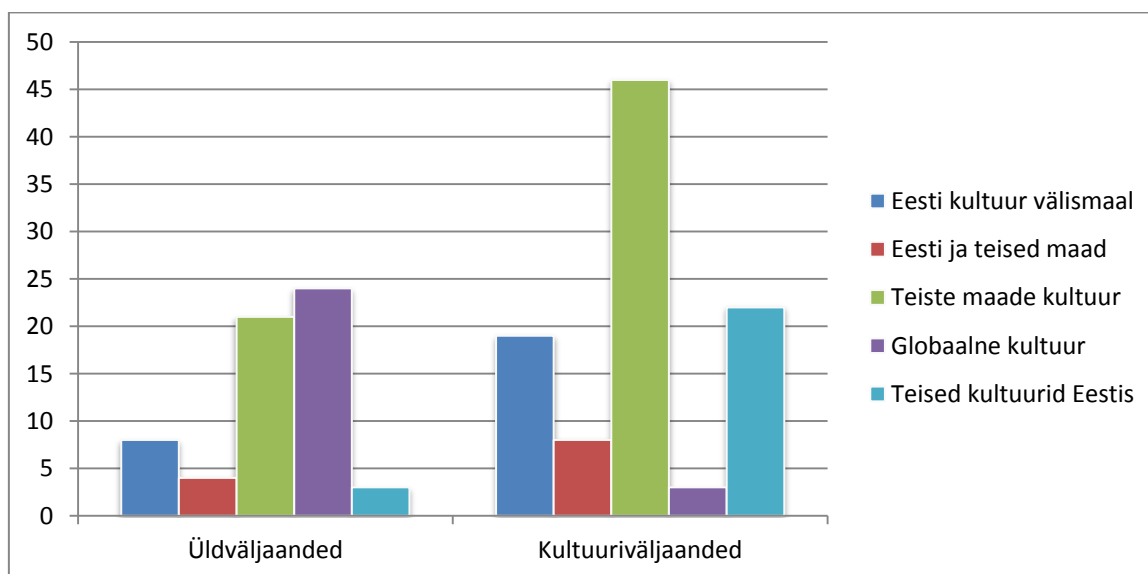
4.1.5 Ruumi käsitlemine paberväljaannetes

Muusika kui rahvusvahelistunud kultuurivorm omab tähendust ühtaegu mitmetes kultuuriruumides. Mõistmaks muusika erinevaid mõjusid erinevates kultuuriruumides, tuleks esmalt kaardistada, kuidas ja mil määral ajakirjanduse läbi geograafiline mõõde muusikakajastustes märgatav on. Samuti on oluline mõista, milline on Eesti ja välismaa muusika kajastamise vahekord. Eesti-siseselt on erinevused ruumi käsitlemisel pigem valdkonnapõhised ja üld- ning kultuuriväljaanded omavahel tugevalt ei eristu. Eesti-sisese muusikakajastuste ruumi käsitlemisel kerkib mõlemas väljaannete rühmas tugevalt esile üle-Eestiline lähenemine. Ligikaudu pooled artiklites käsitlesid muusikat osana kogu Eesti kultuuriruumist. Alla 10% artiklitest kahe väljaande rühma peale kokku käsitlesid Tallinna kultuuriruumi ning veel vähem käsitleti Tallinnast välja jäävat Eesti-sisest ruumi (vt „Joonis 5“).

Joonis 5. Eesti-sisese ruumi käsitlemine (% üld- ja kultuuriväljaanded võrdlevalt).

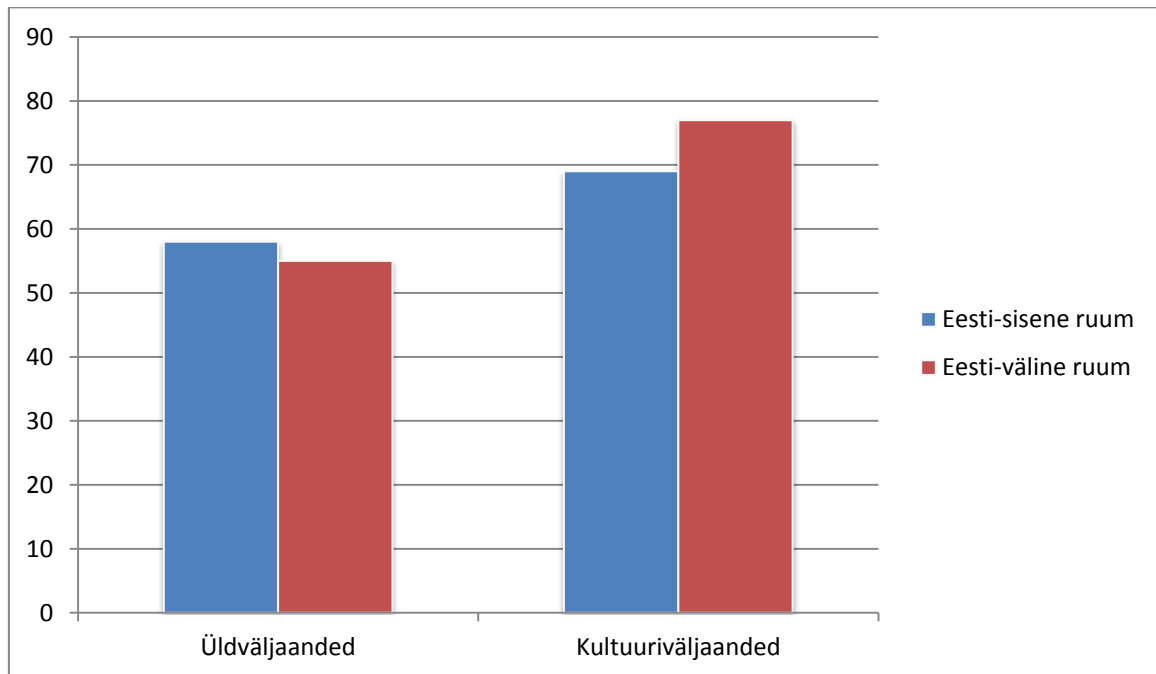
Kui vaadelda ruumi käsitlemist ka rahvusvahelist mõõdet, kerkivad esile selgemad erinevused. Üldväljaannetes käsitles 24% artiklitest globaalset kultuuri, seevastu kultuuriväljaannetes globaalne kultuur erilist tähelepanu ei leidnud. Kultuuriväljaannetes oli ülekaalukalt, peaaegu pooltes artiklites, esil teiste maade kultuur, samuti kirjutati viiendikus artiklitest teistest kultuuridest Eestis ja Eesti kultuurist välismaal (vt „Joonis 6“).

Joonis 6. Eesti-välise ruumi käsitlemine (% üld- ja kultuuriväljaannetes võrdlevalt).

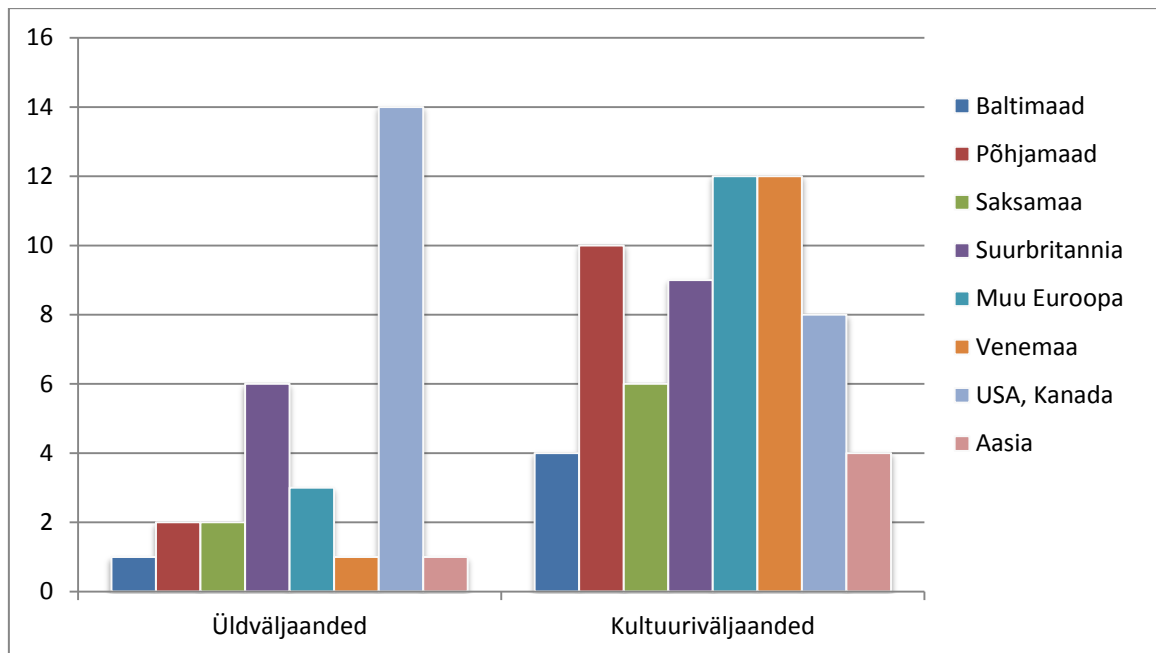
Eesti-sisese ja Eesti-välise ruumi käsitlemine oli vaadeldaval perioodil üldiselt võrdne. Eesti ruumi all saab muusikavaldkonna kontekstis käsitleda muusikast kirjutamist läbi

Eesti kultuuriruumi, ehk siis ka Eesti muusika käsitlemist. Jooniselt 7 nähtub aga, et üsna suurel määral käsitletakse ka välismaist ruumi, kultuuriväljaannetes enam kui Eesti-sisest, üldväljaannetes veidi vähem kui Eesti-välist. See näitab, et muusikavaldkonna rahvusvahelistumist on tunda ka Eestile omases väikeses kultuuriruumis.

Joonis 7. Eesti ja välismaise ruumi käsitlemine (% üld- ja kultuuriväljaannetes võrdlevalt).

Tuues välja konkreetsed piirkonnad, mida välismaise ruumi kajastamisel käsitleti, kerkivad üld- ja kultuuriväljaannete vahel esile teatud erinevused (vt „Joonis 8“). Üldväljaannetes kerkis selgelt esile USA ja Kanada ruumi käsitlemine 14%-s artiklites. Lisaks sai üldväljaannetes enam kõlapinda ka Suurbritannia. Ka teoreetiliste ja empiiriliste lähtekohtade osas mainitud muusika lähiajaloo arengu seisukohalt olulised USA ja Suurbritannia leidsid kajastusi ka kultuuriväljaannetes – USA-d kajastati vähem ja Suurbritanniat enam kui üldväljaannetes. Kultuuriväljaannetes käsitleti enam ka teisi piirkondi, alustades Baltimaadest ja lõpetades Aasiaga.

Joonis 8. Välismaa erinevate piirkondade muusika käsitlemine (%, üld- ja kultuuriväljaanded võrdlevalt).

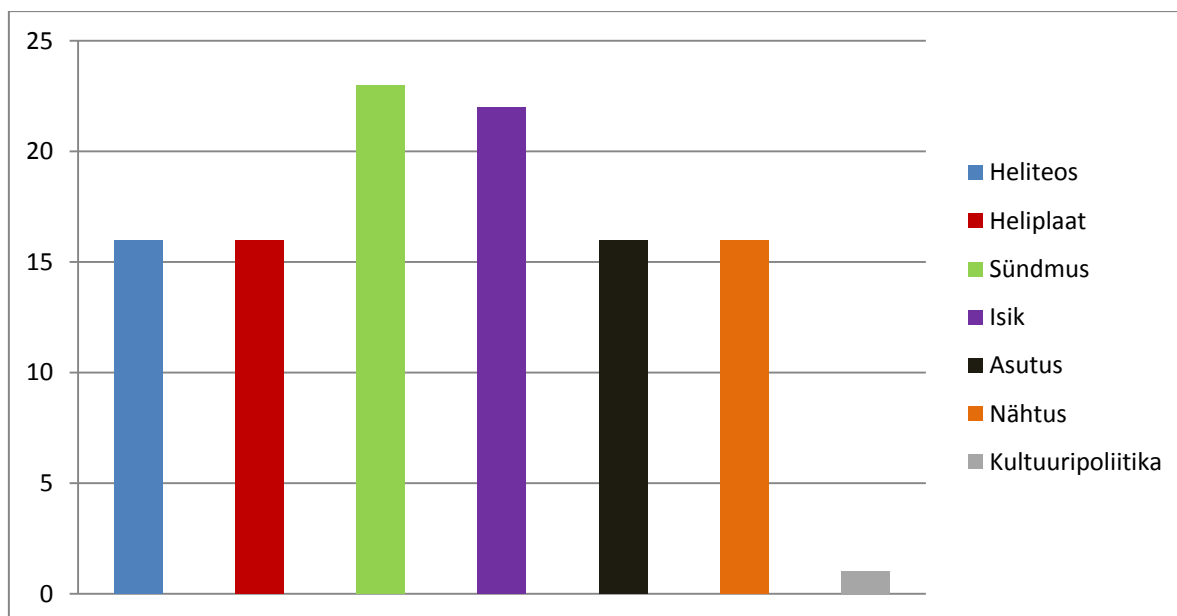
4.2 Rada 7 analüüsi tulemused

Kaardistades tänapäevast ajakirjandust, ei saa kõrvale jätta alternatiivsemaid meediume, sealhulgas interneti. Lisaks üld- ja kultuuriväljaannetele tuleks vaadelda ka spetsiifilise suunitlusega portaale. Kuna töö keskendub muusikale, on muusikaajakirjanduse võrdluses olulisel kohal ka *Rada 7*. *Rada 7*-s ilmus kolme kuu monitooringuperioodil 24 artiklit, mis sobisid monitooringu valimisse. Valimist jätsin välja ilma lisandväärtuseta või teemat mitte-avavad pressiteated ja lühikesed ning vähemolulised sündmuste teated. Toon tulemused *Rada 7* puhul välja artiklite arvude põhisealt, kuna tegemist on vaid ühe väljaandega, paberväljaannete monitooring hõlmas aga mitmeid väljaandeid. Väikese arvu artiklite korral tekitab protsentuaalne ülevaade segadust.

4.2.1 Eristavad aspektid

Rada 7 kajastustes esines mitmeid lähenemisi muusikavaldkonna kajastamisele. *Rada 7* kajastustes pöörasin tähelepanu seitsmele aspektile – heliteos, heliplaat, sündmus, isik, asutus, nähtus ja kultuuripoliitika. Kõige rohkem kajastati muusikaväljal toimuvat läbi sündmuste – koguni 23-s artiklis 24-st (96% artiklist) (vt „Joonis 9“). Palju käsitleti ka isikuid – 22-s artiklis (92% artiklist). Üllatavalt võrdselt põhineti kajastustes heliteostele,

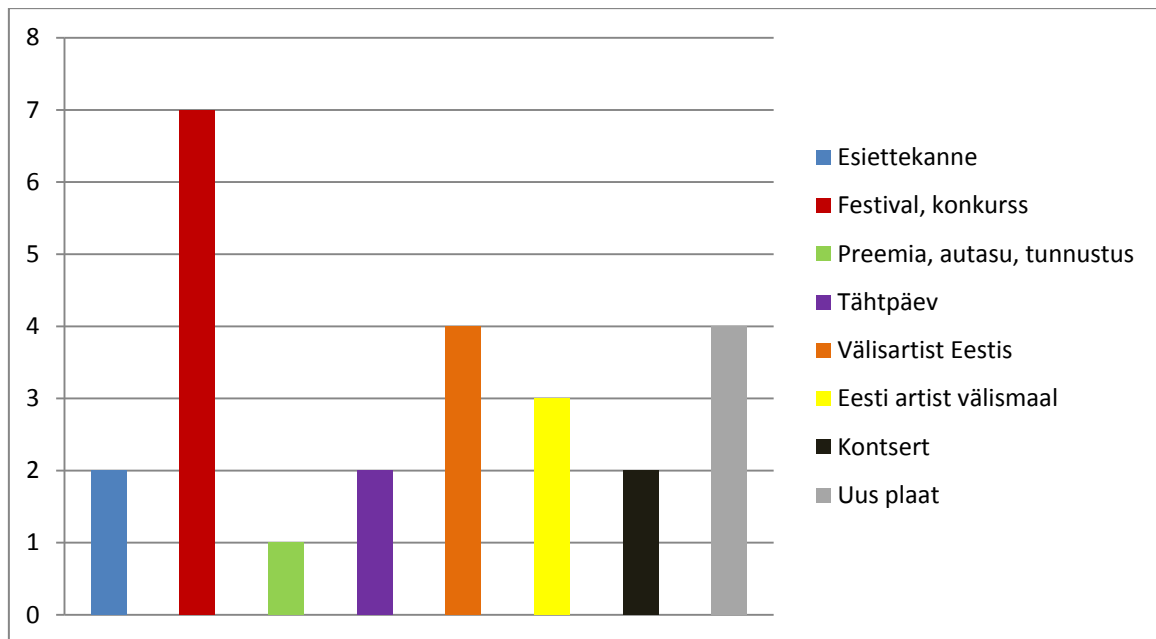
plaatidele, asutustele ja nähtustele. Kultuuripoliitika kaudu läheneti muusika kajastamisele vaid ühes artiklis – näitab veidi *Rada 7* suunitlust pigem muusikatoodetele kui muusikaga seotud taustprotsessidele.

Joonis 9. Erinevate aspektide käsitlemine (artiklit, Rada 7, n=24).

4.2.2 Sündmuste käsitlemine Rada 7-s

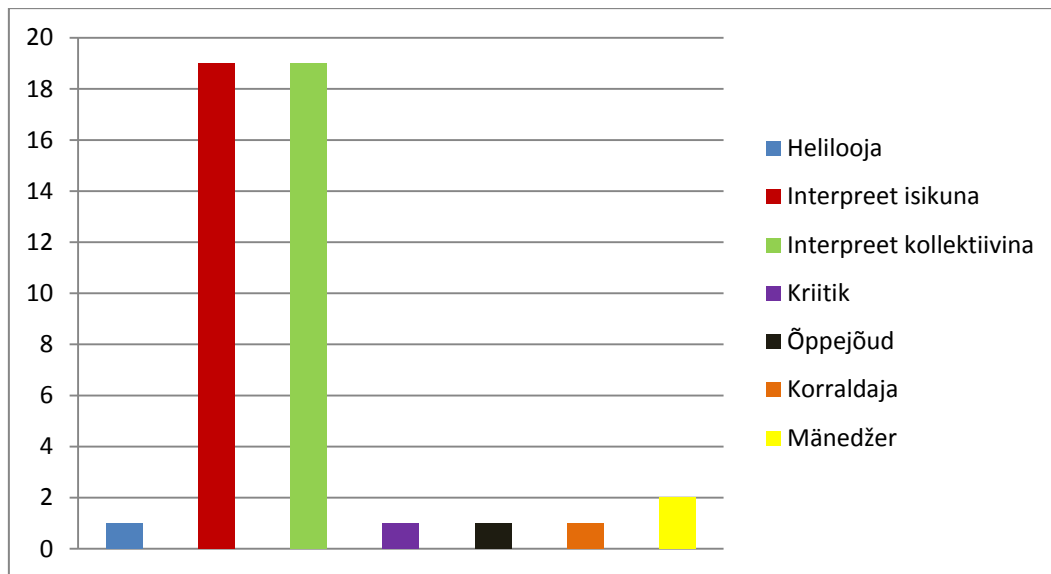
Rada 7 puhul ei kerkinud sündmuse käsitluses esile tugevat enamust – artiklites oli sündmusena käsitletud võrdselt erinevat liiki sündmusi. Kokku käsitleti sündmusi 24-st artiklist 23-s (vt „Joonis 10“). Välja toomist väärivad festivalid/konkursid, mida esines 7 artiklis 24-st (29% artiklites). Enam kõlapinda said ka välisartistide esinemised Eestis ning uute plaatide ilmumine, mõlemat mainiti eraldi neljas artiklis. Üheski artiklis ei käsitletud monitooringuperioodil konverentse või seminare.

Joonis 10. Sündmuse käsitlemine (artiklit, Rada 7).

4.2.3 Isikute käsitlemine Rada 7-s

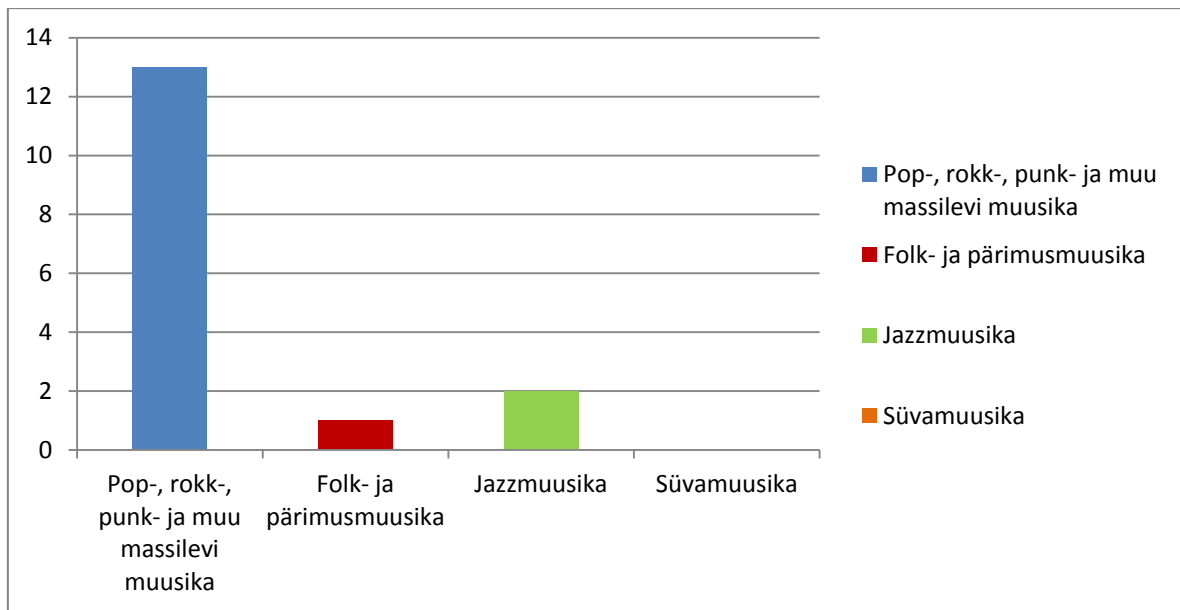
Rada 7 lähenemisest isikute käsitlemisele saab samuti teha teatud järeldusi. 19-s artiklis käsitleti interpreete ning nendena nähti isikuid ja kollektiive võrdselt (vt „Joonis 11“). Üllatavalt vähe said tähelepanu teised isikud – kordagi ei mainitud dirigente ega produtsente. Lisaks ühele helilooja ja korraldaja mainimistele sai ühes artiklis kõlapinda mitu õppejõudu, mis on muusikavaldkonnas ilmselt üks vähem kajastatud elukutseid. *Rada 7* puhul kerkivad artiklites selgelt esile just muusikud – seda näitab interpretide suur osakaal isikute käsitleluse lõikes.

Joonis 11. Isikute käsitlemine (artiklit, Rada7).

4.2.4 Erinevad žanrid Rada 7-s

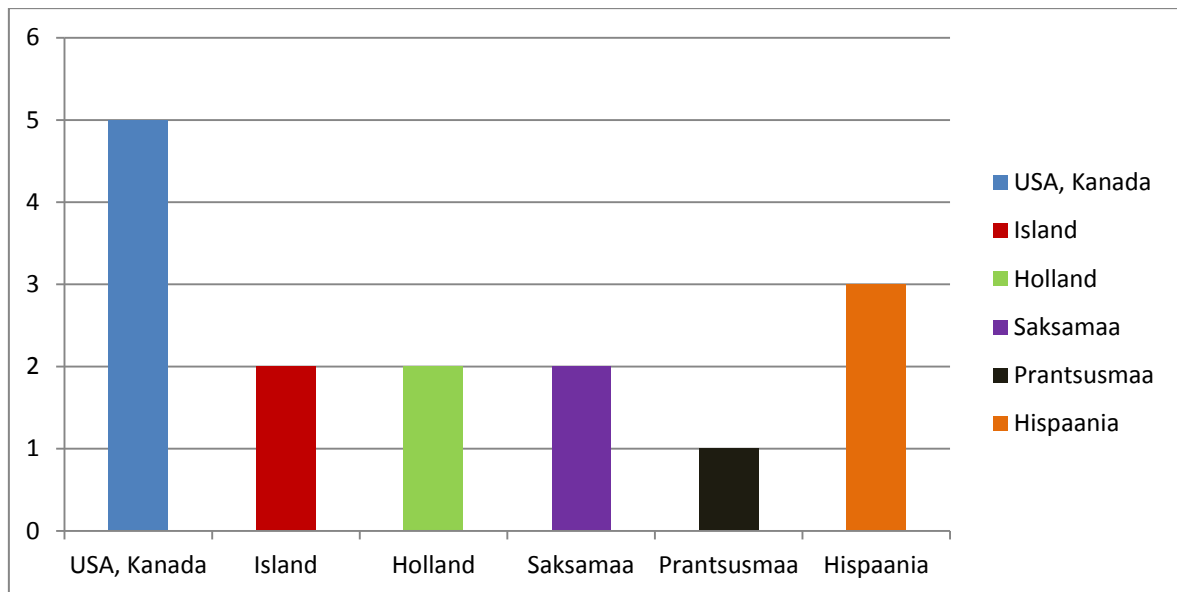
Rada 7 puhul kerkib selgelt esile erinevus kõrg- ja popkultuuri vahel. Seda iseloomustab asjaolu, et süvamuusikat ei käsitletud mitte üheski artiklis. Ka jazzmuusika sai kõlapinda vaid 2-s artiklis ning üha populaarsemaks muutuv folk- või pärimusmuusikat käsitleti vaid ühes artiklis 24-st. Erinevus tulebki esile vaadeldes pop-, rokk-, punk- ja muud kaasaegset massileviga muusikat. Kuigi kategooria piiridesse mahub mitu erinevat žanrit, annab see siiski võimaluse üldistades järeldada, et *Rada 7* keskendub kajastustes pigem popkultuurile – enam kui pooltes artiklites käsitleti just pop-, rokk-, punk- või muud kaasagset massileviga muusikat (vt „Joonis 12“).

Joonis 12. Žanrite käsitlemine (artiklit, Rada 7).

4.2.5 Ruumi käsitlemine Rada 7-s

Eesti siseselt *Rada 7* puhul geograafiliselt tugevat eristumist esile ei tulnud. Märkimist väärib see, et pigem käsitleti kogu Eestit või Tallinnast välja jäävaid piirkondi puudutavaid teemasid. Vaid ühes artiklis käsitleti Tallinnat olulise kohana, üle-eestilisi ja Tallinnast välja jäävaid piirkondi käsitleti võrdselt, mõlemat kolmes artiklis. Eesti geograafilistest piirkondadest käsitleti seoses muusikaga palju enam välismaist kultuuriruumi. Üheksas artiklis käsitleti Eestit koos teiste maadega ning kuuel korral neist kerkis esile Eesti kultuur välismaal. Koguni kaheksal korral (33% artiklitest) käsitleti täielikult teiste maade kultuuri. Üldiselt käsitleti enam meist kaugemale jäävat kultuuri – meile lähemal asuvaid Põhjamaid ja Baltimaid käsitleti vaid kahes artiklis, esimest Rootsi näol ja teist Läti näol. Kajastustes käsitletud välisriikidest kerkisid ülekaalukalt esile USA/Kanada, teiste riikide osas oli kajastus suhteliselt võrdne (vt „Joonis 13“).

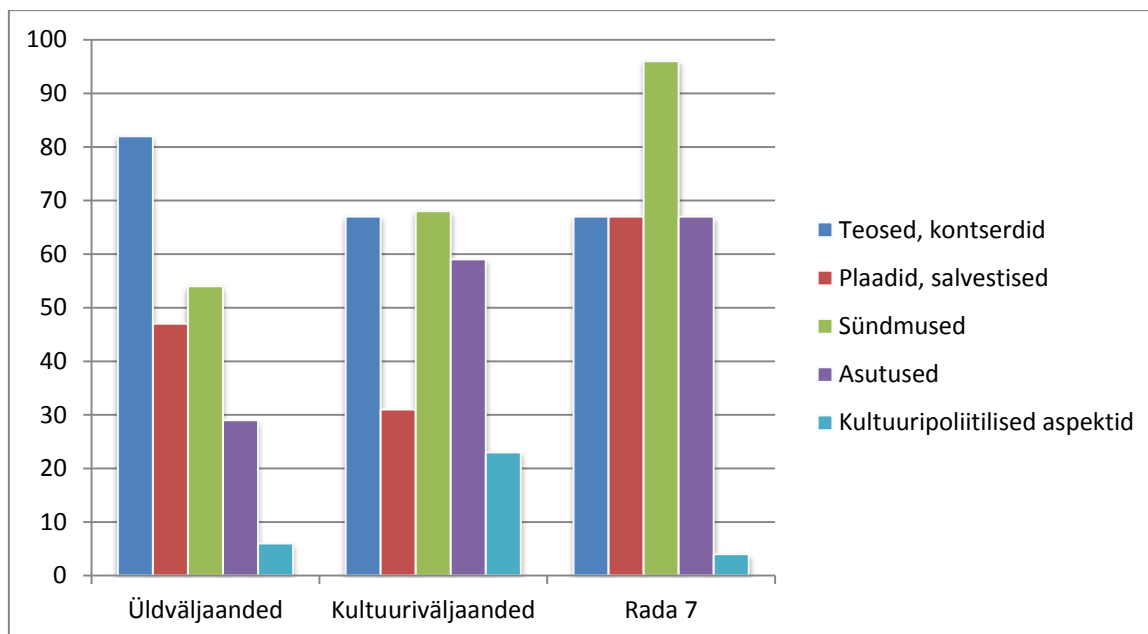
Joonis 13. Välismaa erinevate piirkondade muusika käsitlemine (artiklit, Rada 7).

4.3 Analüüsitud väljaannete võrdlus

Üld- ja kultuuriväljaannete analüüs eraldi ei anna terviklikku kirjeldust erinevate lähenemistega ajakirjandusväljaannete osas. Selleks, et oleks paremini võimalik võrrelda alternatiivse lähenemisega muusikaportaale üld- ja kultuuriväljaannetega, tuleb ka need analüüsi kaasata. Selles peatükis toon välja eristavad tulemused võrreldes *Rada 7*-t üld- ja kultuuriväljaannetega. Esitan tulemused protsentuaalselt, et käsitletavate aspektide suhteid oleks võimalik väljaannete üleselt võrrelda, kuid meele tuleb pidada asjaolu, et *Rada 7* puhul oli kajastusi vähem kui mitmest väljaandest koosnevate üld- ja kultuuriväljaannete rühmade puhul.

4.3.1 Eristavad aspektid

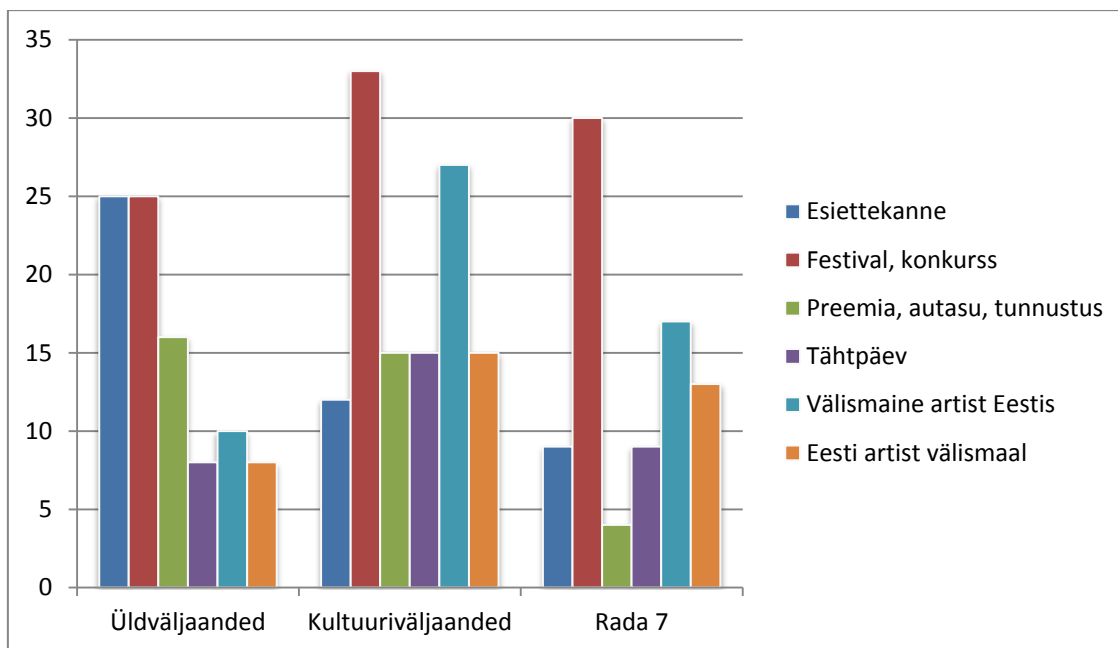
Võrreldes *Rada 7*-t üld- ja kultuuriväljaannetega eristusid mõned aspektid selgemalt üldväljaannetest ja mõned omakorda kultuuriväljaannetest. Selgelt eristus paberväljaannetest üldiselt sündmuste käsitlemise osakaal – enamikes (96%, 23 artiklit 24-st) artiklites käsitleti *Rada 7*-s sündmusi. Teoseid või kontserte, plaate või salvestisi ja asutusi käsitleti *Rada 7*-s üldiselt enam, kui üld- või kultuuriväljaannetes (vt „Joonis 14“). Kultuuripoliitilisi aspekte käsitleti sarnaselt üldväljaannetele väga vähe, *Rada 7* puhul 4%-s (1 artikkel) artiklitest kultuuriväljaannete 23% vastu.

Joonis 14. Kajastustes käsitletud eristavad aspektid (%, *Rada 7*, üld- ja kultuuriväljaanded võrdlevalt).

4.3.2 Sündmuste käsitlemine

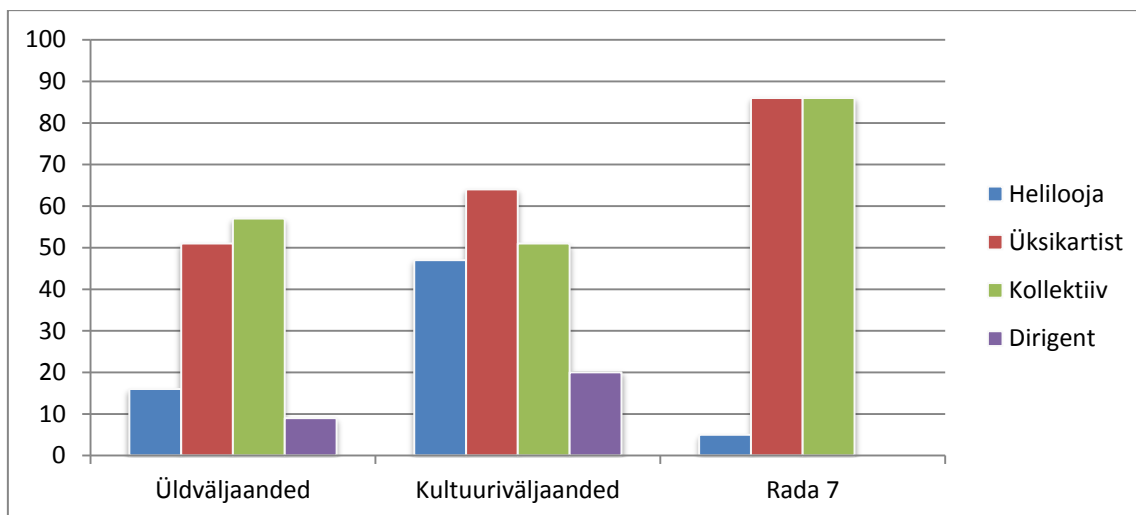
Erinevused kerkisid esile ka *Rada 7* võrdluses sündmuste käsitlemise puhul, mil alternatiivse suunitlusega portaali käsitlused sarnanesid pigem kultuuriväljaannetele ja erinesid üldväljaannetest (vt „Joonis 15“). Peamised erinevused võrreldes paberväljaannetega üldiselt olid aga esiettekannte ja preemiate, autasude ning tunnustuste käsitlemises, mida *Rada 7*-s esines vaid 1-s artiklis, ehk 4% üld- ja kultuuriväljaannete 15% vastu. Sarnasused kultuuriväljaannetega tulenesid ülekaalukast festivalide ja konkursside kajastamisest ning ka suhteliselt kõrgest välismaiste artistide esinemisest kajastamisest nii *Rada 7* kui kultuuriväljaannete puhul.

Joonis 15. Erinevate sündmuste osakaal sündmusi käsitlenud artiklitest (% , Rada 7, üld- ja kultuuriväljaannetes võrdlevalt).

4.3.3 Isikute käsitlemine

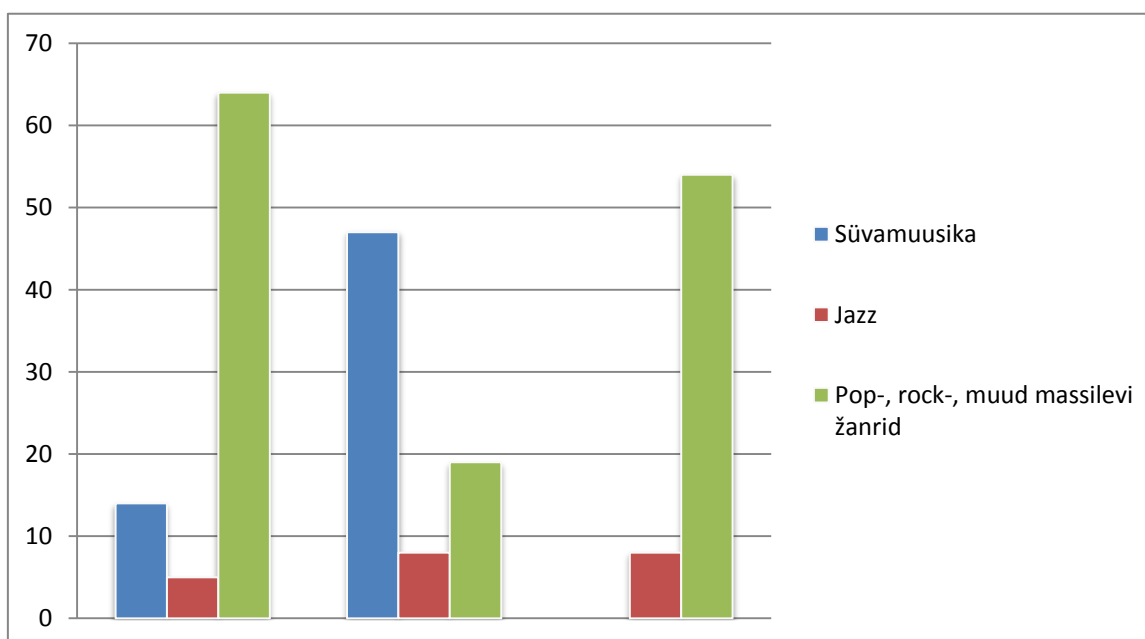
Isikute käsitles oli *Rada 7* puhul ülekaalukalt esil interpretide kui üksikartistide ja kollektiivide käsitlemine ning mõlemat käsitleti enam kui 20-s artiklis (86%) (vt „Joonis 16“). Dirigente ega heliloojaid (vaid ühes artiklis) üldiselt ei mainitud, seega eristub siinkohal *Rada 7* pigem kultuuriväljaannetest ja sarnaneb ülekaalukalt just muusikute kajastamisega üldväljaannetele.

Joonis 16. Isikute käsitlemine (% , *Rada 7*, üld- ja kultuuriväljaannetes võrdlevalt).

4.3.4 Muusikažanrite käsitlemine

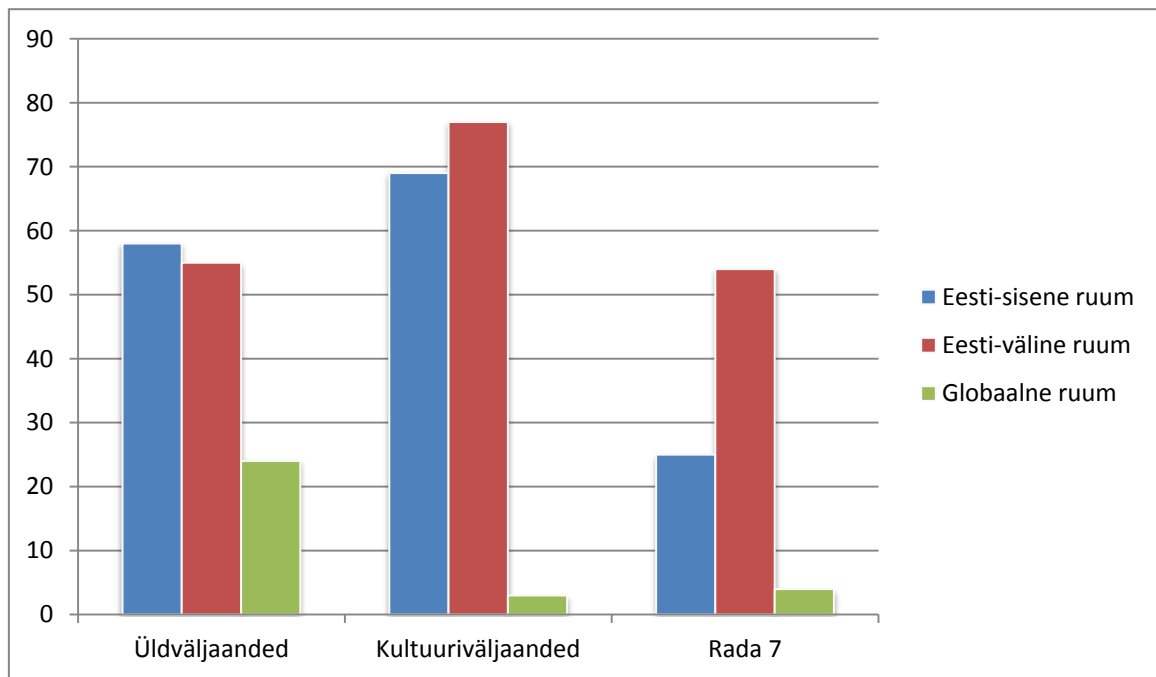
Žanriliselt vajab esiletoomist asjaolu, et *Rada 7*-s ei käsitletud süvamuusikat mitte üheski artiklis. Seevastu olid ülekaalukalt pildis pop-, rokk- ja muud tänapäevased massileviga žanrid (vt „Joonis 17“), mis näitab *Rada 7* ja üldväljaannete žanrilist suunitlust pigem popkultuuri poole ning kultuuriväljaannete keskendumist süvamuusika käsitlemisele.

Joonis 17. Žanrite käsitlemine (% , üld- ja kultuuriväljaannetes võrdlevalt).

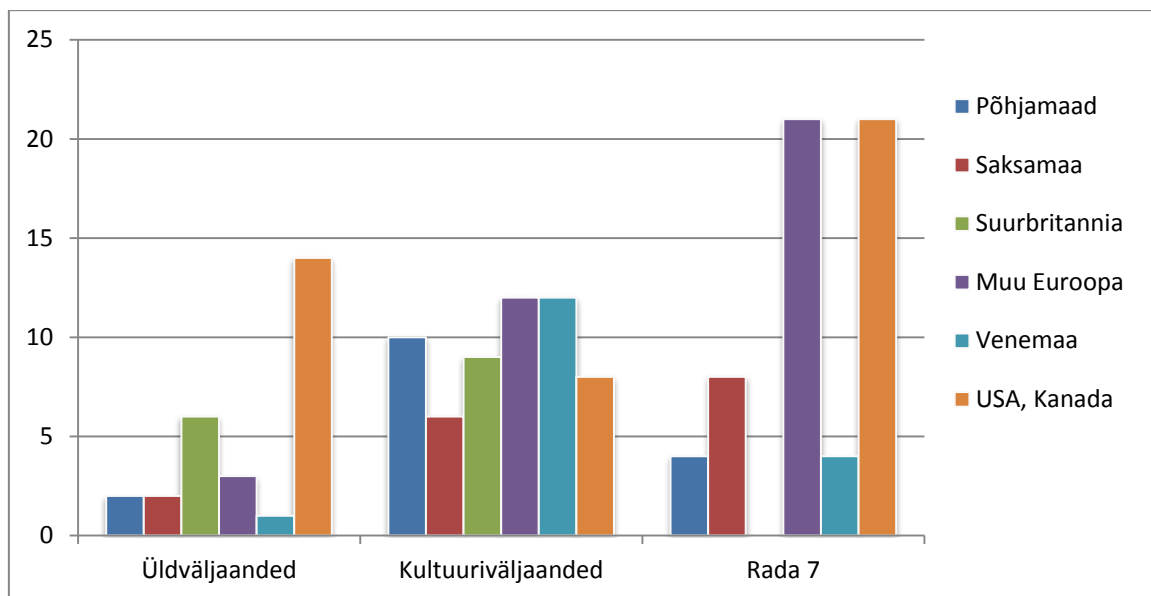
4.3.5 Erinevused ruumi käsitlemises

Eesti-sisese ja Eesti-välise ruumi käsitlemise osas ei sarnanenud *Rada 7* üld- ega kultuuriväljaannetega. Selges ülekaalus, peaaegu pooltes artiklites, oli *Rada 7*-s Eesti-välise ruumi käsitlemine, seevastu üld- ja kultuuriväljaannetes käsitleti nii Eesti-sisest kui Eesti-välist enamvähem võrdselt (vt „Joonis 18“). Lisaks madalale Eesti-sisese ruumi käsitlemisele ei kirjutatud *Rada 7*-s erinevalt üldväljaannetest ka globaalsest kultuurist – vaid ühes artiklis oli globaalset kultuuri mainitud.

Joonis 18. Eesti-sisese ja Eesti-välise ruumi käsitlemine (% , Rada 7, üld- ja kultuuriväljaanded võrdlevalt).

Välismaa erinevate piirkondade muusika käsitlemise osas oli *Rada 7* samuti üld- ja kultuuriväljaannetest erineva struktuuriga. Kui üldväljaannetes käsitleti ülekaalukalt USA-d ja Kanadat, kultuuriväljaannetes võrdselt enim muud Euroopat ja Venemaad, siis *Rada 7* puhul olid võrdselt ülekaalukad muu Euroopa ning USA ja Kanada – kumbagi käsitles koguni 21% artiklitest.

Joonis 19. Välismaa erinevate piirkondade muusika käsitlemine (% , *Rada 7*, üld- ja kultuuriväljaanded võrdlevalt).

5. Tallinn Music Week'i kajastamise analüüsi tulemused

Kvalitatiivsesse analüüsi sobivaid artikleid oli kokku 6, 2 neist *Eesti Päevalehes*, 2 ajakirjas *Muusika*, 1 *Sirbis* ning 1 *Rada 7*-s. Autorite osas sai toimetuse materjalidest eristada vaid kaks – 19. detsembril 2014 *Sirbis* ilmunud „Rahvusvaheline haare“ autor oli TMW peakorraldaja Helen Sildna ja 8. novembril 2014 *Eesti Päevalehe* laupäevalehes ilmunud „Helen Sildna võitleb Eesti bändide eest maailmas“ autor oli ajakirjanik Kaarel Kressa. 5. detsembril 2014 *Rada 7*-s ilmunud „Tallinn Music Week esitleb täna alanud kultuurfestivalil Prantsusmaal Nantes'is uut eesti muusikat“ põhines tõenäoliselt suuresti ka pressile mõeldud materjalil, kuid uudise asjakohasuse tõttu sobis siiski kvalitatiivseks analüüsimiseks.

Vastavalt sellele, kas tegemist oli toimetuse materjaliga või autori nime alt ilmunud tekstiga, oli selge erinevus ka tekstide pikkuses ja sisukäsitluses. Toimetuse nime alt ilmusid pigem lood, mis olid lühemad – pikemat sorti „nupud“, mis andsid ülevaate mõnest konkreetsest kultuurisündmusest. Autorite poolt kirjutatud lood liigitusid ühel korral olemuslooliseks muusikavaldkonna ülevaateks läbi TMW ja Helen Sildna isiku ning laiemaks muusikatööstuse ja Eesti popmuusika arengu osas ülevaadet andvaks arvamustlooliseks uudiseks. Viimane põhines konkreetset Helen Sildna teadmistel muusikavaldkonnas toimuva kohta, kuna ta ise oli ka selle autor. Ajakirjanik Kaarel Kressa poolt kirjutatud olemusloolik ülevaade oli selgelt kergema iseloomuga, sisaldades vähem fakte ja spetsiifilist informatsiooni ja rohkem inimlähedast ülevaadet valdkonnast ja Helen Sildnast.

Annan järgnevatel peatükkides ülevaate analüüsi käigus ilmnenu peamistest tulemustest üldiselt ning artiklite põhiselt. Artiklite põhine tulemuste esitamine on oluline pigem funktsiooni analüüsimisel, kuna eeldatavasti ei saa funktsiooni osas üldistada nii palju kui tähenduse konstrueerimise osas.

5.1 TMW-le konstrueeritav tähendus

Rada 7-s ilmunud loos keskendus artikli arutelu konkreetsetl Prantsusmaal Nantes'is toimuva muusikafestivali „eLU, Vivre l'Estonie à Nantes“. Sama festivali käsitles ka üks *Eesti Päevalehes* ilmunud artiklitest. Ajakirjas *Muusika* ilmus novembris lugu „Mainekas auhind Helen Sildnale“ ja detsembris lühiuudis „Tallinn Music Week talviste festivalide

esikümnes“. *Sirbis* ilmus 19. detsembril Helen Sildna enda sulest arvamusaloolik muusikavaldkonna ülevaade „Rahvusvaheline haare“.

Prantsusmaal toimuva muusikafestivaliga seotud tekstides käsitletakse mitmel moel loomeprotsessi ja Eesti kultuuri tutvustamist välismaalastele.

„Õhtu muusikalisele kavale eelneb Tallinn Music Weeki vastuvõtt ja networking üritus kohaliku muusikaelu korraldajatele, kus esitletakse üha laiemat rahvusvahelist kõlapinda leidva TMW festivali ja Eesti muusikaekspordi arengusuundi“ (Rada7 2014).

Seega võib analüüsitavates artiklites ühe TMW-le konstrueeritava tähendusena vaadelda just loomeprotsessi ja kultuuri arengu välismaale viimist ja selle seal tutvustamist. Taoline kultuuri levikut populariseeriv lähenemine tuli esile ka teistest TMW-d käsitletud artiklitest, osades selgemalt, osades vaid vihjete kaudu. Tallinn Music Weeki käsitletakse tekstides kui protsesside läbiviijat, pigem isikuna kui sündmusena. Ilmselt on festivalile viidates silmas peetud selle meeskonda. Seega on tähendusena oluline ka meeskonna panus festivali edukale toimimisele.

„Tallinn Music Week panustab festivali programmi uut eesti muusikat tutvustavate kontsertõhtutega ning vastuvõtuga prantsuse muusikaelu korraldajatele“ (Rada7 2014).

Tekstides mainitakse ka, „kuivõrd tõhus on olnud festivali korraldusmeeskonna töö eesotsas Helen Sildnaga.“ Seega on suur osa tähelepanust koondunud ka festivali korraldajatele. Sellest tuleneb ka asjaolu, et Helen Sildnat festivali peakorraldajana samastatakse paljudes kajastustes festivaliga.

„Muusikapromootor Helen Sildna on Tallinn Music Weeki korraldades nii tõhusat tööd teinud, et nüüd kõlavad kultuuriekspord ja tema nimi meedias enam-vähem sünonüümidenä“ (Kressa 2014).

Helen Sildna nime muutumist TMW niiõelda sünonüümiks kirjeldab ka see, et TMW edu attributeeritakse vaadeldud tekstides just Helen Sildnale. Seetõttu tuleneb suur osa käsitletust pigem läbi Helen Sildna isiku ja seose TMW-ga kui TMW enda. Sellest tulenevalt rõhutati Sildna olulisust mitmete rahvusvaheliste artistide maaletoomisel ning käsitleti erinevaid isikuid ja üritusi.

Artiklites omistataksegi nii Helen Sildnale kui Tallinn Music Weekile üldiselt võtmeroll Eesti muusikaettevõtluse arendamisel ning eksportimisel. Tallinn Music Weeki

käsitletakse sündmusena, mis Eesti muusikat maailmas üha tuntumaks muudab. Läbi selle mõju erinevatele sfääridele ning Eesti popmuusikute ja mitmete artistide välismaiste edulugude võrreldakse Eestit kohati Islandi ja Saksamaaga kui arenenud muusikavaldkonnaga riikidega. Samuti oli oluline osa TMW rollil Eesti kultuuri jõudmises välismaale ja Eesti muusikaekspordi arengus. Tallinn Music Weeki käsitleti kui platvormina, millelt ka kogu eelpool mainitud Eesti muusikavaldkonna areng välja on kasvanud.

„Aastal 2009 startisime talendifestivaliga Tallinna Music Week (TMW). Eesmärk oli väga konkreetne: luua mehhanism, mis aitab andekatel Eesti muusikutel näidata end rahvusvahelisele muusikatööstusele ja pressile“ (Sildna 2014).

Geograafiliselt käsitleti ruumina üldiselt Euroopat ja erinevaid riike, milles Eesti artistid edukad olnud on. Eestist räägiti vaid võrdlusi või TMW kodulinna Tallinnat mainides. Ka see, et tekstides oli fookus pigem rahvusvahelisel ruumil näitab, et TMW tähendus ongi just Eesti kultuuriruumi avardamine läbi siinsete nähtuste rahvusvaheliseks muutmise.

Žanriliselt põhinesid kajastused konkreetselt erinevatel popmuusika vormidel. Seda oli enamikes tekstides korduvalt mainitud ning kõrgkultuuri kõrvalejäämine oli ühes tekstis eraldi probleemina ka tõstatatud. Seda aga põgusalt ning pealiskaudselt. Tallinn Music Weeki käsitletud kajastuste žanriline valik põhines konkreetselt popmuusikal.

5.2 TMW kajastuste eeldatav funktsioon

Helen Sildna poolt kirjutatud olemusloolik muusikavaldkonna ülevaade *Sirbis* keskendus põhijoontes pigem muusikavaldkonnale kui tervikule, kasutades TMW-d vaid mõnede näidete jaoks. Artikkel on üpris julgelt kirjutatud, seda iseloomustab ka keelekasutus: „ei leia enam naljalt kedagi, kes poleks kuulnud, et Eestis tehakse põnevaid asju“, „Tallinn on TMW ajal nagu uus Berliin“, „Eesti popmuusikal läheb paremini kui kunagi varem“ jne. Tekstist väljendub osaliselt ka erialane refleksioon, kuid seda ei saa TMW-d käsitledes eriti objektiivsena vaadelda, kuna autor on festivali enda peakorraldaja. Tekst on üpris hariv ja põnev, kui muusikatööstus veidigi huvi pakub. Seega on üheks oletatavaks teksti funktsiooniks pigem hariv ja kultuurikogemust laiendav, kuna lugeja silme ette tuuakse mitmed erinevad artistide edulood, millest paljud kindlasti varem kuulnud ei ole (nt Laur Joametsa kuulumine USA-s bändi, mis on *grammy*le nomineeritud). Teksti julgus annab

minu silmis sellele ka meelt lahutava funktsiooni. Tekstil ei olnud kindlasti TMW-d turundav või üritusele kutsuvat funktsiooni.

Teine pikem tekst ilmus *Eesti Päevalehes* ja selle autor oli Kaarel Kressa. See intervjuu-olemuslugu ei põhinenud otseselt mõnel sündmusel, kuid võib eeldada, et ka artiklis mainitud Helen Sildna saadud Tampere muusikaauhind paar nädalat enne artikli ilmumist võis siiski olla selle ajendiks. Artikkel keskendus osaliselt Tallinn Music Weekile, kuid oli kohati valdkonnaülene, tuues lisaks TMW-le läbi Helen Sildna isiku esile ka Eesti muusikatööstuse üldiselt, muusikaekspordi, kohalike muusikute rahvusvahelised väljavaated, ühiskondliku arutelu ning nii kultuuri- kui ka tavapoliitika. Kuna autor tutvustas põgusalt TMW arengut, kirjeldas läbi artistide tänapäevaste tingimuste ja võimaluste loomeprotsessi, käsitles kultuuripoliitikat läbi rahastuse ja isikute ning ka Helen Sildnast endast, siis on ka sel artiklil mitmeid eeldatavaid funktsioone. Esiteks on tegemist suhteliselt laia fookusega looga – kindlasti on seda põnev lugeda ning selle meelt lahutav funktsioon on olemas. Samuti on artikkel muusikatööstuse osas hariv ning valgustav. Kindlasti ei ole artikkel üritusele kutsuv või turunduslik, kuna TMW-d vaadeldi taas pigem taustprotsessina, mis kõike Eesti muusikamaastikul toimuvat kaudselt mõjutab.

Teine *Eesti Päevalehes* ilmunud tekst käsitles juba eelpool mainitud (vt ptk 5.1) Prantsusmaal toimunud „eLU“ festivali ja lühidalt Nantes'i linna kultuurilist tausta. Lisaks toodi välja Eestit külastanud Prantsuse asjatundjate vaimustumist Eesti muusikast TMW raames. Helen Sildna tänas artiklis tsiteerituna Eesti kultuuriatašeed Prantsusmaal juba ammu alanud koostöö eest. Tekstis tuleb esile ka linnade „promomine“ läbi kultuuri: „Nad olid ühed esimesed, kes juba mitukümmend aastat tagasi said aru, et pole paremat viisi oma linna promoda kui kultuuriga.“ Lisaks festivali järelkajale oli artiklis olulisel kohal koostöö TMW ja Prantsusmaa muusikatööstuse tegijate vahel ning nende vaimustumine Eesti kultuurist. Selle teksti näol on tegemist pigem informeeriva funktsiooniga, pakkudes lisaks festivali järelkajale tausta näol ka veidi harivat ja kultuurikogemust laiendavat funktsiooni.

Ainus monitooringuperioodil *Rada 7*-s ilmunud artikkel põhines suuresti pressile mõeldud infol Prantsusmaal toimuva Eesti kultuuri tutvustava festivali „eLU“ kohta. Erinevalt eelmisest analüüsitud artiklist oli tegemist festivali eel ilmunud tekstiga, milles lisaks kava kirjeldamisele läbi artistinimede esile toomise käsitleti mitmel moel loomeprotsessi ja Eesti kultuuri tutvustamist välismaalastele. Kultuuri tutvustamise osas oli konkreetselt välja

kirjutatud „tutvustatakse prantslastele Eesti kultuuri selle kõige laiemas tähenduses.“ Seega pealtnäha pelgalt festivali kava kirjeldavas artiklis käsitletakse ka muusikatööstuse ja kultuuri levikuga seotud tagamaasid. Lisaks Tallinn Music Weeki poolt pakutava kava kirjeldamisele toodi artiklis välja ka teised Eesti kultuuriga seotud sündmused, mis festivalil aset leidma hakkasid. Selle artikli näol on selgelt tegemist informeeriva ja üritusele kutsuva funktsiooniga. Eestlaste kutsumine Prantsusmaale ei pruukinud küll väga õnnestuda, seega oli artiklil selgelt turunduslik ja informeeriv funktsioon.

Mõlemad ajakirjas *Muusika* ilmunud lühilood keskendusid konkreetsetele sündmustele – „Tallinn Music Week talviste festivalide esikümnes“ ja „Mainekas auhind Helen Sildnale“. Mõlemas artiklis räägiti, et Helen Sildna ja TMW väärivad neid tunnustusi. Kiideti festivali korraldusmeeskonna tööd eesotsas Helen Sildnaga. Tampere muusikaauhinda käsitlenud loole andis lisaväärtuse „Music & Media Finland“ tegevjuhi Tapio Korjus'i kõnelemine, milles mainis, et tänu Helen Sildnale on TMW fantastiline sündmus, mis „on Eesti kindlalt popmuusika maailmakaardile salvestanud.“ Mõlemad lood olid kirjutatud lühidalt, esitades vaid olulise informatsiooni. Seega oligi *Muusikas* novembris ja detsembris ilmunud lugude näol tegemist informeeriva funktsiooniga, omamata mõju turunduslikust või harivast lähenemisest muusikavaldkonna kajastamisele.

6. Järeldused ja diskussioon

Selles peatükis toon välja järeldused ja diskussiooni. Uurimisküsimuste lõikes esitan nende vastused ning käsitlen tulemuste seost teoreetiliste ja empiiriliste lähtekohtadega.

Millel on muusikavaldkonna kajastamisel ajakirjanduse fookus?

Selle uurimisküsimuse eesmärk oli saada teada, millele ajakirjandus muusikavaldkonna kajastamisel rõhu asetab. Selleks vaatlesin erinevate aspektide käsitlemist muusikavaldkonna kajastustes, muusika levitamise ja loomisega seotud isikute ning muusikavaldkonna sündmuste käsitlemist. Erinevate aspektidena käsitlesin teoseid, sündmusi, isikuid, asutusi, protsesse, kultuuripoliitikat ja erinevaid üldistusi. Ülekaalukalt käsitleti *Rada 7*, üld- ja kultuuriväljaannete kajastustes isikuid. Sündmusi ja teoseid või kontserte käsitleti ligi kolmandiku võrra vähem, kuid väljaannetevaheliselt kerkisid siin esile erinevused – *Rada 7* käsitles sündmusi peaaegu kõigis tekstides. See näitab, et Eesti ajakirjandus keskendub muusika kajastamisel pigem muusikutele ja artistidele, kui nende poolt loodud teostele või muusikasündmustele ja alternatiivse suunitlusega portaali *Rada 7* keskendub suuresti ka sündmuste käsitlemisele. Erinevused tulidki esile pigem väljaannete tüübi põhised. Näiteks *Rada 7*-s käsitleti kõiki aspekte peale kultuuripoliitika võrdselt palju, rohkem kajastust said lisaks isikutele aga ka sündmused. Kultuuriväljaannetes kajastati võrreldes üldväljaannetega enam asutusi, sündmusi ja kultuuripoliitikat, üldväljaanded keskendusid kajastustes seevastu enam teostele või kontsertidele.

Seega võib järeldada, et muusikavaldkonna kajastuste fookus on selgelt isikutel ja sündmustel. Kuna isikud ja sündmused on suhteliselt abstraktne määratlus, olid need omakorda jagatud erinevateks jaotusteks – helilooja; üksikartist; kollektiiv; dirigent; kriitik; produtsent ning esiettekanne; festival või konkurss; preemia, autasu või tunnustus; konverents või seminar; tähtpäev; surm; välismaise artisti esinemine Eestis ja Eesti artisti esinemine välismaal. Sündmuste puhul domineeris selgelt nii kahes väljaanderühmas kui *Rada 7*-s festival või konkurss, üldväljaannetes kajastati palju ka esiettekandeid ning kultuuriväljaannetes välismaiste artistide esinemisi Eestis. Isikute puhul oli samuti ülekaalukas sarnasus – kõikide vaadeldud väljaannete puhul leidsid enim käsitlust interpreedid nii üksikartistide kui kollektiividena. Kultuuriväljaannetes said peaaegu sama palju kõlapinda aga ka heliloojad. Seega võib järeldada, et muusikavaldkonna kajastamisel on ajakirjanduse fookus peamiselt muusikutel ja artistidel, kuid palju kirjutatakse ka festivalidest ja konkurssidest.

Üllatavalt sattus Tallinn Music Week'i käsitletud artiklite sekka ka muusikakonverentsi käsitlemine seoses Soome „Music & Media Finlandi“ poolt Helen Sildnale antud Tampere muusikaauhinnaga. Muusikakonverentsi käsitlemine oli üllatuslik seetõttu, et kvantitatiivse uuringu põhjal oli konverents muusikavaldkonna kajastustes üks vähim kajastatud sündmusi – näiteks *Rada 7*-s ei ilmunud ühtegi teksti, milles oleks mainitud konverentsi.

Millistest muusikažanritest peamiselt kirjutatakse?

Selle uurimisküsimusega oli eesmärk välja selgitada, millist tüüpi muusikale Eesti ajakirjanduses tähelepanu pööratakse – kas esile kerkib pigem kõrg- või popkultuur? Žanrid olid liigitatud süvamuusikaks; rahva- ja pärimusmuusikaks; jazziks; pop-, rokk- ja muudeks tänapäevasteks massileviga žanriteks ning mitmete žanrite käsitlemise korral „erinevateks žanriteks“. Sellele uurimisküsimusele vastamine on üldistades kõige keerulisem, kuna erinevat tüüpi väljaannetes oli erinev žanriline suunitlus. Enim leidis üldkokkuvõttes kajastust siiski popkultuur läbi pop-, rokk- ja muude massilevi žanrite. Siiski oli see ülekaalus just üldväljaannete ja *Rada 7* puhul, kultuuriväljaannetes domineeris kõrgkultuur läbi süvamuusika. Jazz ja pärimusmuusika puhul eriliselt erinevusi ei esinenud – neid kajastati kõigis väljaande tüüpides suhteliselt vähe. Seega ei saa konkreetset žanripõhist üldistust kogu ajakirjanduse kohta teha – üldväljaannetes ja *Rada 7*-s kirjutati peamiselt popkultuurist läbi pop-, rokk ja muude massileviga tänapäevaste žanrite, kultuuriväljaannetes kirjutati peamiselt kõrgkultuurist läbi süvamuusika käsitlemise.

Shelemay (2011) väitis, et muusikavaldkonnal on potentsiaal luua kogukondi, millesse konkreetse muusikastiili austajad kogunevad. Selle töö uurimistulemustest ei selgunud otseselt erinevate muusikažanrite austajaid koondavate kogukondade loomine või nende puudumine. Asjaolu, et kultuuriväljaannetes kirjutati peamiselt süvamuusikast ja *Rada 7*-s ei kirjutatud süvamuusikast üldse, näitab, et taoline kogukondadesse liigitumine potentsiaalselt tõesti eksisteerib ning kaasab ka Eesti ajakirjandusväljaandeid.

Mets (2013: 7) kirjeldas süvamuusika kui kõrgkultuuri domineerimist ka Soome kultuurikülgedel. Nagu eelpool mainitud, süvamuusika ei domineerinud Eesti ajakirjanduse kultuurikülgedel, vaid kultuuriväljaannetes. Järeldan sellest, et Eesti ajakirjanduses ei ole välja kujunenud spetsiifiliselt kõrgkultuurile keskenduvaid külgi ning üldväljaannete kajastused on seeläbi mitmekesisemad.

Kuivõrd on muusikvaldkonna kajastamisel märgatav geograafiline mõõde ja milline on Eesti ja välismaa muusika kajastamise vahekord?

Vaatlesin geograafilist mõõdet kultuuriajakirjanduse monitooringu põhjal mitmel viisil. Esiteks Eesti-sisest ruumi, siis erinevaid Eesti-välise ruumi käsitusi ning seejärel tegin nende põhjal ka Eesti-sisese ning Eesti-välise ruumi kajastamise üldise kokkuvõtte. Eesti-siseselt ei kerkinud esile erilisi väljaannetevahelisi erinevusi – käsitleti Eesti ruumi üldiselt ning konkreetsemalt Tallinnale ja Tallinna välistele piirkondadele eriti kõlapinda ei antud. Eesti-välist ruumi käsitleti samuti mitmetel tasanditel, mis on ka eelpool tulemustes välja toodud, kuid uurimisküsimusele vastamiseks on oluline, et geograafiline mõõde oli selgelt märgatav – enam kui pooled artiklid kõikides väljaannetes käsitlesid Eesti-välist ruumi. Üld- ja kultuuriväljaannete puhul käsitleti Eesti-sisest ja Eesti-välist ligikaudu võrdselt, *Rada 7* käsitles Eesti-välist ruumi enam kui kaks korda rohkem kui Eesti-sisest. Seega saab järeldada, et paberväljaannetes oli Eesti ja välismaa muusika kajastamise vahekord suhteliselt võrdne, *Rada 7* puhul domineeris välismaa muusika kajastamine. Põhiliste piirkondadena, mida kajastati, olid üldväljaannetes selgelt USA/Kanada, kultuuriväljaannetes Põhjamaad ja Venemaa. Ka *Rada 7*-s olid sarnaselt üldväljaannetele enim kajastatute hulgas USA/ Kanada.

Tõin teoreetilistes ja empiirilistes lähtekohtades välja ka Janssen'i, Kuipers'i ja Verboord'i (2008: 720) väite, mille kohaselt tuntakse sama muusikat, filme, kirjanikke, popstaare ja kunstistiile üle maailma. Nii välismaise kui globaalse kultuuri kajastamine Eestis kerkis monitooringuperioodil selgelt esile. Järeldan sellest, et ka Eesti ajakirjanduses on tunda kultuuri rahvusvahelistumist ja geograafiliste piiride olulisuse vähenemist kultuurivormide levikul. Seega kinnitus ka Prentice'i ja Anderseni (Levickaite 2011: 37 kaudu) väide, mille kohaselt muusika on rahvusvahelistunud.

Millised kesksed tähendused TMW kajastatamisel esile kerkivad?

Lisaks TMW-le konstrueeritavale tähendusele analüüsisin kvalitatiivselt ka artiklite eeldatavat funktsiooni, et seeläbi tähenduste ja funktsioonide seost veidi paremini mõista. Pikemates TMW-d käsitletud tekstides kerkis selgelt esile tekstide hariv, valgustav või kultuurikogemust laiendav funktsioon, kuna läbi TMW ja Helen Sildna käsitleti mitmeid muusikavaldkonnaga seotud nähtusi ja palju muud üpris analüüsivalt ja detailselt. Muusikavaldkonna vastu huvi tundvale indiviidile on neil kahel artiklil ka meelt lahutav funktsioon – kodumaiste artistide edulood toovad muusikasõbrale ikka alati naeratuse

suule. Ülejäänud neli teksti olid selgelt lühemad ning seetõttu oli ka nende funktsioon pigem informeeriv – esitati üldiselt vaid oluline ja anti käsitletavast selge ülevaade. Otseselt üritusele kutsuv funktsioon oli vaid ühel artiklil, kuid kuna tegemist oli sündmusega Prantsusmaal, siis võib julgelt öelda, et analüüsitud artiklitest ei olnud ükski otseselt turundav või üritusele kutsuv.

Põhinedes Denis McQuailil (2003) võib ajakirjandus täita näiteks majanduslikku, informeerivat, kultuurilis-hariduslikku ja meelelahutuslikku funktsiooni. Otseselt ei kerkinud TMW-d käsitlevate tekstide analüüsis esile majanduslikku funktsiooni, kuid eeldus, et informatiivse funktsiooniga sarnaselt laiendab kultuuriajakirjandus auditooriumi kultuuripõhist silmaringi, tuues lugejate ette ka need teemad ja sündmused, millest muul moel publik teada ei saaks, pidas suuresti paika. Analüüsitud tekstides kerkis tõesti esile mitmeid teemasid, millest ilmselt mitmed lugejad varem kuulnud ei olnud (näiteks Laur Joamets on USA-s bändis, mis on nomineeritud *grammyle*).

Kvalitatiivse analüüsi tulemuste põhjal saab järeldada, et Tallinn Music Weekile omistatakse Eesti meediaruumis tähendus pigem Eesti kultuuri rahvusvahelistajana. TMW-d nähakse platvormi või mehhanismina, mille kaudu on võimalik edendada muusikute karjääri ja jõuda teistesse kultuuriruumidesse. Samuti, kuigi TMW ise positsioneerib end ka klassikalise muusika edendajana, oli selgelt suunitlus pigem popkultuuri leviku arendamisele ja kõrgkultuurist ei räägitud peaaegu üldse. Nii Helen Sildnale kui Tallinn Music Weekile üldiselt omistatigi võtmeroll Eesti muusikaettevõtluse arendamisel ning eksportimisel. Tallinn Music Weeki käsitleti sündmusena, mis Eesti muusikat maailmas üha tuntumaks muudab. Oluline osa oligi just TMW rollil Eesti kultuuri jõudmises välismaale ja Eesti muusikaekspordi arengus. Tallinn Music Weeki käsitleti kui platvormina, millelt ka kogu eelpool mainitud Eesti muusikavaldkonna areng välja on kasvanud. Seega võib sellest üldistada, et ajakirjandus konstrueerib Tallinn Music Weekile peamiselt Eesti popmuusika arengut ja rahvusvahelistumist kiirendava ja edendava tähenduse.

Nunes (2004) väitis, et popmuusikat võetakse tõsiselt, kuna seda artikuleeritakse koos laiemate kultuuriliste probleemidega. Samas väitis ta ka, et muusikaajakirjanduse rollile levimuusika seostamisel laiemate poliitiliste, sotsiaalsete ja kultuuriliste teemadega on pööratud vähe tähelepanu (Nunes 2004: 2). Nunes väide sai analüüsi tulemuste põhjal osalise kinnituse. Ühes tekstis käsitleti tõesti muusikaga seotult ka teiste väljade probleeme

ja teemasid ning erinevad kultuurilised teemad kerkisid esile enamikes artiklites. Seega saab ka analüüsitud artiklite põhjal järeldada, et Eesti ajakirjanduses kajastatakse muusikat koos laiemate kultuuriliste probleemidega, kuid ka siin pööratakse levimuusika seostamisele laiemate poliitiliste ja sotsiaalsete teemadega vähe tähelepanu.

Mille poolest erinevad institutsionaliseerunud trükiväljaannete kajastus ja Rada 7 kajastus?

Rada 7 suunitlust pigem muusikaproduktide kui valdkonna telgitaguste suunas näitab asjaolu, et üheski artiklis ei käsitletud monitooringuperioodil üldse või käsitleti minimaalselt konverentse või seminare, dirigente, kriitikuid ja produtsente. Dirigentide vähene mainimine võib tuleneda *Rada 7* fokuseeritusest pigem massileviga muusikale. Kuigi pop-, rokk-, punk- ja muude massileviga tänapäevaste žanrite kategooria piiridesse mahtus mitu erinevat žanrit, annab selle suur ülekaal siiski võimaluse üldistades järeldada, et *Rada 7* keskendub kajastustes pigem popkultuurile – enam kui pooltes artiklites käsitleti just pop-, rokk-, punk- või muud kaasagset massileviga muusikat. *Rada 7* puhul kerkisid artiklites selgelt esile just muusikud – seda näitab interpretide kui üksikisikute või kollektiivide suur osakaal isikute käsitlemise lõikes. *Rada 7* veidi ebatraditsioonilisemat lähenemist näitab see, et kui dirigente, kriitikuid ja produtsente käsitleti minimaalselt, siis leidsid enam kajastust määndžerid, keda monitooringuskeemis eraldi ei kodeeritud.

Võrreldes *Rada 7*-t paberväljaannetega kerkib esile nii üldisi kui ka erinevate väljaande tüüpidega seotud erinevusi. Selgelt erines *Rada 7* paberväljaannetest üldiselt Eesti-sisese ruumi väiksema käsitlemise poolest võrreldes Eesti-välise ruumi käsitlemisega. Žanrite käsitlemise poolest sarnanes *Rada 7* pigem üldväljaannetega, kuna mõlemas domineeris popkultuuri kajastamine. Seega erineb *Rada 7* žanrite kajastamise poolest kultuuriväljaannetest, mis kajastavad selgelt enam kõrgkultuuri. Sarnasus üldväljaannetega tuleb esile ka isikute käsitleluses – mõlemas on ülekaalukalt mainitud üksikartistide ja kollektiivide ning heliloojatele on jäetud vähem ruumi. Kultuuriväljaannetes on seevastu just heliloojatel ja dirigentidel enam ruumi kui üldväljaannetes või *Rada 7*-s. Sündmuste käsitlemisel sarnaneb *Rada 7* pigem kultuuriväljaannetega, kuigi sarnasus ei ole läbiv. Festivalid ja konkursid, välismaiste artistide esinemised Eestis ja Eesti artistide esinemised välismaal on need sündmused, mida nii *Rada 7*-s kui kultuuriväljaannetes enam käsitletud on. Samas esiettekannte, preemiate ja autasude osas erinevad väljaanded täielikult – kultuuriväljaannetes kajastati neid võrdselt palju, *Rada 7*-s aga läbivalt vähe.

Üldväljaannetes keskenduti esiettekannele, festivalidele ja konkurssidele ning preemiatele, autasudele või tunnustustele ja teisi sündmusi käsitleti omakorda läbivalt vähe. Kui võrrelda *Rada 7*-t, üld- ja kultuuriväljaandeid üldisemate, ka eelpool mainitud aspektide üldise kajastamise osas, siis erineb *Rada 7* nii üld- kui kultuuriväljaannetest, kuid vähene artiklite arv ei võimalda selles osas täielikku selgust saavutada. Kõigis kolmes käsitleti peamiselt isikuid, kuid *Rada 7*-s oli peaaegu kõigis artiklites esil ka sündmus. Teoseid ja kontserte, plaate ja salvestisi ning asutusi käsitleti *Rada 7*-e puhul võrdselt palju. Vaid üldväljaannetes käsitleti teoseid ja kontserte tihedamini kui *Rada 7*-s. Seega võib järeldada, et alternatiivsema lähenemisega portaal *Rada 7* ei sarnane üldiselt üld- või kultuuriväljaannetega, pigem on nende kahe vahele jääv, kord ühele ja kord teisele sarnanev meedium.

Alternatiivsema lähenemisega muusikaportaaali *Rada 7* oli paberväljaannetega põnev võrrelda just seetõttu, et siis joonistusi välja peamised erinevused traditsioonilise ja modernse meedia vahel. Võrdluses teiste veebipõhiste väljaannetega, ei pruugi saada samu tulemusi, kuna internet ise muudab ajakirjanduse lähenemist alternatiivsemaks, olenemata otseselt väljaande eripäradest.

Frithi sõnul (Atton 2009: 53 kaudu) konstrueerivad muusikale omistatud tähenduse palju selgemalt fännid kui muusikud või muusikatöösturid. Ma ei käsitleks ennast selle töö kontekstis selgelt muusiku või muusikatöösturina, vaid pigem just fännina, kes vaatleb protsesse kõrvalt ja saab neist osa. Seda just suure isikliku huvi tõttu kogu muusikavaldkonda puudutava osas.

Kokkuvõte

Käesoleva bakalaureusetöö eesmärk on anda ülevaade muusikavaldkonna kajastamisest ajakirjanduses. Muusikavaldkonna kajastuste kvantitatiivse ülevaate põhjal ja läbi Tallinn Music Week'i käsitletud kajastuste analüüsi toon välja peamised erinevused institutsionaliseeritud üld- ja kultuuriväljaannete ning muusikaportaali *Rada 7* kajastustes. Esmalt teen kindlaks valdkonna kajastamise põhijooned ning siis analüüsin süvitsi muusikavaldkonna nähtuse Tallinn Music Week tähenduste konstrueerimist.

Uurimistöö tulemustest selgus, et nii Eesti ajakirjandus keskendub muusika kajastamisel pigem muusikutele ja artistidele, kui nende poolt loodud teostele või muusikasündmustele ja alternatiivse suunitlusega muusikaportaal *Rada 7* keskendub lisaks isikutele suuresti ka sündmuste käsitlemisele. Sündmuste käsitlemise puhul domineeris selgelt nii kahes väljaanderühmas kui *Rada 7*-s festival või konkurss. Isikute puhul oli samuti ülekaalukas sarnasus – kõikide vaadeldud väljaannete puhul leidsid enim käsitlust interpreedid nii üksikartistide kui kollektiividena.

Muusikažanrite käsitlemise poolest erinesid selgelt kultuuriväljaanded. Üldväljaannetes ja *Rada 7*-s kirjutati peamiselt popkultuurist läbi pop-, rock ja muude massileviga tänapäevaste žanrite, kultuuriväljaannetes kirjutati peamiselt kõrgkultuurist läbi süvamuusika käsitlemise.

Ka geograafilise mõõtme vaatlemisel muusikavaldkonna kajastustes kerkisid esile mitmed erinevused. Eesti-sisese ruumi käsitlemisel erilisi väljaannetevahelisi erinevusi esile ei kerkinud – käsitleti Eesti ruumi üldiselt, konkreetseid piirkondi esile ei kerkinud. Eesti ja välismaa muusika kajastamise vahekord oli paberväljaannetes suhteliselt võrdne, *Rada 7* puhul domineeris välismaa muusika kajastamine. Põhiliste piirkondadena, mida tekstides käsitleti, olid üldväljaannetes ja *Rada 7*-s selgelt USA/Kanada, kultuuriväljaannetes peamiselt Põhjamaad ja Venemaa.

Tallinn Music Week'i käsitletud tekstides kerkis selgelt esile hariv, valgustav või kultuurikogemust laiendav funktsioon. Analüüsitud tekstide põhjal võib üldistada, et ajakirjandus konstrueerib Tallinn Music Week'ile peamiselt Eesti popmuusika arengut ja rahvusvahelistumist kiirendava ja edendava tähenduse.

Kokkuvõtvalt võib öelda, et alternatiivsema lähenemisega muusikaportaali *Rada 7* ei sarnane üldiselt üld- või kultuuriväljaannetega, pigem on nende kahe vahele jääv, kord ühele ja kord teisele sarnanev meedium.

Summary

The purpose of this bachelor thesis titled „Music field in print media and music portal *Rada 7*“ is to analyze the coverage of the music field in Estonian journalism. The main intention is to compare the coverages of institutionalized general and cultural newspapers and the music portal *Rada 7*. First I will present the main features of the field's coverage and then I will profoundly analyze the construction of the meaning of the music festival Tallinn Music Week.

The key problem of this paper is: How does the music portal *Rada 7* differentiate compared to general or cultural newspapers? The problem is examined by using the basic data of a study ordered from the department of social sciences of the University of Tartu by the Ministry of Culture of Estonia. A similar study was carried out during the same period in the music portal *Rada 7*. The sample includes all music-themed articles from the period of 01.11.2014-31.01.2015. The aspects considered were music compositions, the authors of it, reception, events connected to it and its effects and functions were also considered to be part of the sample. The author tries to analyze the differences between different oriented newspapers and an alternatively approaching music portal and the meaning constructed to the music festival Tallinn Music Week.

Results of this thesis show, that when covering music, Estonian journalism focuses rather on the musicians and artists, than on their works or music events. Music portal *Rada 7* on the other hand focused on music events as much as on musicians and artists. The main events that were covered, were festivals and different contests. All groups concentrated on interpreters as solo-artists and collectives when covering persons.

On mentioning different music genres, cultural newspapers differentiated clearly. General newspapers and *Rada 7* focused mostly on popular culture through pop-, rock and other massively spread genres, while cultural newspapers focused on higher culture by covering mainly classical and other similar music genres.

The groups also differed when covering different geographical areas. No differences emerged when covering Estonian room. The Estonian and foreign room coverage was quite balanced in general and cultural newspapers, *Rada 7* focused more on foreign music. Main foreign areas that were covered, were USA/Canada in general newspapers and *Rada 7*, cultural newspapers wrote more about Nordic countries and Russia.

The texts written about Tallinn Music Week mostly had educating, enlightening or cultural experience widening functions. On the basis of the analyzed texts, the main meaning constructed to Tallinn Music Week was enhancing and accelerating the development and globalization of the Estonian pop-music.

In conclusion one can say, that an alternatively approaching music portal *Rada 7* does not resemble general or cultural newspapers. It rather rests in between, resembling the first in some aspects and the latter in other aspects.

Kasutatud kirjandus

1. Adorno, T. (1963) *Culture Industry*, Routledge, 159-177. URL https://moodle.ut.ee/pluginfile.php/163228/mod_resource/content/1/Adorno.pdf
2. Atton, C. (2009) Writing about listening: alternative discourses in rock journalism. *Popular Music*, 28 (1), 53-67. URL <http://journals.cambridge.org/action/displayFulltext?type=1&fid=3928912&jid=PMU&volumeId=28&issueId=01&aid=3928908&bodyId=&membershipNumber=&societyETOCSession=>
3. Bongiovanni, D. (2008) Arts reporting and the gradation of abstraction. *ETC: A Review of General Semantics*, 65 (2), 165-167.
4. Brennan, M. (2005) *Writing to Reach You: The Consumer Music Press and Music Journalism in the UK and Australia*. Queensland University of Technology. URL <http://eprints.qut.edu.au/16141/>
5. Eesti loomemajanduse olukorra uuring ja kaardistus. (2013) Eesti konjunktuuriinstituut. URL http://www.ki.ee/publikatsioonid/valmis/1. Eesti_loomemajanduse_olukorra_%282011%29_uuring_ja_kaardistus.pdf
6. Gligorijevic, J. (2014) World Music festivals and tourism: a case study of Serbia's Guca trumpet festival. *International Journal of Cultural Policy*, 20, 139-154.
7. Hearsom, P. (2013) *Music Journalism*. B. Turner, R. Orange (Toim), *Specialist Journalism*, Routledge. URL https://books.google.ee/books?hl=en&lr=&id=uIS4c6c9o6oC&oi=fnd&pg=PR3&dq=music+journalism&ots=Jv_mJMfd2G&sig=jfsaQ3CY3qsBaDX4lErsy6mlzAM&redir_esc=y#v=onepage&q=music%20journalism&f=false
8. Hennoste, T. (2010) *Kommikoer ja pommikoer: üksteist lugu Eesti ajakirjandusest*. Tallinn: Tallinna Raamatutrükikoda
9. Jannsen, S; Kuipers, G; Verboord, M. (2008) Cultural Globalization and Arts Journalism: The International Orientation of Arts and Culture Coverage in Dutch, French, German and U.S. Newspapers, 1955 to 2005. *American Sociological Review*, 73, 719-740.
10. Laherand, M. (2008) *Kvalitatiivne uurimisviis*. Tallinn: M.-L. Laherand.

11. Lena, J; Peterson, R. (2008) Classification as Culture: Types and Trajectories of Music Genres. *American Sociological Review*, 73 (5), 697-718. URL <http://static1.squarespace.com/static/50e79ec7e4b07dba60068e4d/t/51339326e4b066ad532e09c5/1362334502209/Lena+Peterson+Classification+as+Culture+Types+and+Trajectories+of+Music+Genres.pdf>
12. Levickaite, R. (2011) City festival – a traditional cultural expression of the creative industries (the case of international contemporary dance festival „New Baltic Dance“). *Limes: Borderland Studies*, 4, 36-53.
13. Mets, M. (2013) Kultuurisündmus Eesti uudisajakirjanduses. Tartu Ülikool, ajakirjanduse ja kommunikatsiooni osakond.
14. McQuail, D. (2003) *McQuaili massikommunikatsiooni teooria*. Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus.
15. Nunes, P. (2004) Popular music and the public sphere: The case of Portuguese music journalism. University of Stirling. URL <http://hdl.handle.net/1893/24>
16. Shelemay, K. (2011) Musical communities: rethinking the collective in music. *Journal of the American Musicological Society*, 64 (2), 349-390. URL <http://dash.harvard.edu/bitstream/handle/1/8810547/Shelemay-Communities-Final.pdf?sequence=2>
17. Sildna, H. (2014). Rahvusvaheline haare. *Sirp*, 19. detsember. URL <http://www.sirp.ee/s1-artiklid/c5-muusika/rahvusvaheline-haare/>
18. *Tallinn Music Week'i kodulehekülg*. Kasutatud 2014 <http://tmw.ee/et/#!/festivalist>

Lisad

Lisa 1 Kultuuriajakirjanduse monitooringuskeem (väljavõte)

A. Üldandmed teksti/saate kohta

A1. Kanal (välja kirjutada)

A2. Ilmumise aeg/Kuupäev – (välja kirjutada, kuupäeva formaat: 06.10.14; saate eetrisoleku kellaaega ei ole vaja märkida). Kord kuus või harvem ilmuvate väljaannete puhul märkida kuu (lühendatult – nov, kaksiknumbrite puhul nov-dets)

A3. Pealkiri - välja kirjutada

A4. Kirjutise autor – välja kirjutada (eesnimi ja perekonnanimi). Kui anonüümne kirjutis, märkida 'toimetus'.

P. Käsitluse ruumiline ja ajaline horisont

P1. Vaadeldav kultuuriruum (mis maid/ piirkondi tekstis kesksed teosed, sündmused, isikud jne esindavad; ülevaadete puhul näitustest, konverentsidest jms mitte märkida toimumiskohta, vaid keskseid käsitlusi; teoste puhul vaadata ka tegevuse peamist toimumiskohta; välja kirjutada kõik kesksed objektid, kodeerida kuni kolm nendega seotud maad alamkategoriates P1.4, P1.5 või P1.7, kirjutada välja konkreetsed maad, kui neid nimekirjas ei ole).

P1.1. Eesti, üle-eestiline

P1.2. Tallinn

P1.3. Eesti eri piirkonnad, Eesti väljaspool Tallinna

P1.4. Eesti ja teised maad. (maa koodid altpoolt)

P1.5. Eesti kultuur välismaal (Kus?) (kood altpoolt)

P1.6. Teised kultuurid Eestis (kood altpoolt).

P1.7. Teiste maade kultuur. (maa koodid)

P1.8. Globaalne, üleilmne

P1.9. Üldine, abstraktne

P1.10. Raske määratleda (nt plaaditutvustuste puhul, kui tekstis ei ole nimetatud, mis maa plaadiga/ bändiga on tegu, siis ise ei pea bändi päritolumaad välja otsima, vaid kodeerime siia; samasugune põhimõte igasuguse loomingu puhul – kui loomingut ei seostata konkreetse maaga/ piirkonnaga, siis kodeerime „raske määratleda“)

Teised maad (valikud kategooriate P1.4-P1.7. jaoks; valida sobiv kood. Kui loetelus koodi ei esine, siis kirjutada välja)

1. Baltimaad
2. Põhjamaad
3. Saksamaa
4. Suurbritannia
5. Prantsusmaa
6. Muu Euroopa
7. Venemaa
8. Teised endised liiduvabariigid
9. USA, Kanada
10. Aasia
11. Ladina-Ameerika
12. Aafrika

TEEMA

Artikli sisu kodeeritakse vastavalt etteantud loendile. Lisaks kirjutatakse iga käsitletud valdkonna viimases lahtris välja kõik konkreetsed käsitluse all olevad objektid. Objekti all mõeldakse käsitluse keskmes seisvat kesket nähtust, protsessi, väljundit ja see kirjutatakse välja nii, nagu tekstis nimetatud – nt teater Vanemuine, raamat Puude kuulaja, muusik Gunnar Graps, bänd A-rühm, Beethoveni 5. sümfoonia jne. Objekt kirjutatakse välja siis, kui tegemist on konkreetse üksikjuhtumiga. Kui tegemist on objektide loeteluga, siis kirjutatakse välja üldistus (nt Eesti punkmuusikud).

G. Muusika

G1.1. Heliteosed, kontserdid (elav esitus)

- 1.Süvamuusika
- 2.Rahvamuusika, pärimusmuusika
- 3.Jazz
- 4.Popmuusika, rock, punk, muud kaasaegsed massileviga muusika liigid
5. Erinevad žanrid
- 6.Raske määratleda

G1.2.Heliplaadid, salvestised

- 1.Süvamuusika
- 2.Rahvamuusika, folk
- 3.Jazz
- 4.Popmuusika, rock, punk, muud kaasaegsed massileviga muusika liigid
5. Erinevad žanrid
- 6.Raske määratleda

G2. Sündmused.

- 1.Esiettekanne
- 2.Festival, konkurss
3. Preemia, autasu, tunnustus
- 4.Konverents, seminar
- 5.Tähtpäev
- 6.Surm
- 7.Külalisesinemine - välismaine artist Eestis
- 8.Külalisesinemine - Eesti artist välismaal
- 9.Muu

G3. Isikud, kollektiivid.

1. Heliloojad
2. Interpreetid, üksikartistid
3. Interpreetid, kollektiivid
4. Dirigendid
5. Kriitikud
- 6.Produtsendid
7. Muu

G4. Asutused, institutsioonid.

1. Kontserdiasutused
2. Muusikateatrid
3. Kontserdisarjad, festivalid
4. Klubid
- 5.Erialaliidud
6. Muusikakoolid
- 6.Muu

G5. Nähtused, protsessid.

1. Muusika üldiselt
2. Muusika ajalugu
3. Muusikaharidus
4. Muusikatööstus
5. Muusikapublik, kontserdikülastused, eelistused
6. Muusikakriitika
7. Loomeprotsess
8. Erialane refleksioon, vormianalüüs (muusika ülesehitus, sisemine struktuur)
9. Sotsiaalne refleksioon, sotsiaalne tähendus
10. Vormide ja stiilide muutumine tänapäeval
11. Muu

G6. Kultuuripoliitilised aspektid.

1. Rahastus, rahalised ressursid
2. Korraldus, juhtimine
3. Ettevõtlus
4. Innovatsioon, uuenduslikkus
5. Järelkask, koolitus
6. Poliitilised otsused, eelistused
7. Muu

G7. Üldistused, abstraktsioonid, kontseptsioonid.

1. Valdkonnasisesed teooriad, kontseptsioonid, diskussioon
2. Üldkultuuriline teoreetiline arutlus
3. Sotsiaalteaduslik, ühiskonnakriitiline arutlus
4. Üldfilosoofiline arutlus

Gx. Käsitletuse objektid (kodeerimistabelisse välja kirjutada)

Lihtlitsents lõputöö reprodutseerimiseks ja lõputöö üldsusele kättesaadavaks tegemiseks

Mina, Kauri Sinkevicius (sünnikuupäev: 25.03.1992),

1. annan Tartu Ülikoolile tasuta loa (lihtlitsentsi) enda loodud teose „Muusikavaldkond trükiajakirjanduses ja muusikaportaalis Rada7“, mille juhendaja on Ragne Kõuts-Klemm
 - 1.1. reprodutseerimiseks säilitamise ja üldsusele kättesaadavaks tegemise eesmärgil, sealhulgas digitaalarhiivi DSpace-is lisamise eesmärgil kuni autoriõiguse kehtivuse tähtaja lõppemiseni;
 - 1.2. üldsusele kättesaadavaks tegemiseks Tartu Ülikooli veebikeskkonna kaudu, sealhulgas digitaalarhiivi DSpace'i kaudu kuni autoriõiguse kehtivuse tähtaja lõppemiseni.
2. olen teadlik, et punktis 1 nimetatud õigused jäävad alles ka autorile.
3. kinnitan, et lihtlitsentsi andmisega ei rikuta teiste isikute intellektuaalomandi ega isikuandmete kaitse seadusest tulenevaid õigusi.

Tartus, 06.05.2015.